Adventes Vēstis

2026
MARTS
361

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Atlikums un tā misija

Jauna draudze Daugavpilī

Līdzsvarotas dzīves nosacījumi

Jauniešiem:
Jauniešu konference #IRL:
Par reālo dzīvi runājot

Bērniem un pusaudžiem:
Austrālija

Saturs:

04 ATSKATS
Konference “Misija: Latvija”

07 AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Kā atrast “pareizo pogu” atbildētai lūgšanai?

08 ATSKATS
Jauna draudze Daugavpilī

13 INTERVIJA
Žurnāliste no Ukrainas iepazīst Dievu Tukumā

14 VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Dod man šo kalnu zemi!

16 TĒMA
Atlikums un tā misija

18 TĒMA/ MISIJA
Uzplauksti

21 TĒMA/ MISIJA
Indijas misijas ceļojums 2026

26 AKTUĀLI
Jauna bērnu sabatskolas programma “Kopā ar Jēzu” (Alive in Jesus)

30 PA BĪBELES LAPPUSĒM
Piedzimis divreiz. 3. lekcija. 2.daļa

32 VESELĪBA
Līdzsvarotas dzīves nosacījumi

34 JAUNIEŠIEM
Jauniešu konference #IRL: Par reālo dzīvi runājot

36 BĒRNIEM UN PUSAUDŽIEM
Austrālija

“Adventes Vēstis” ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.
Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 600 eks.
Galvenā redaktore: Anitra ROZE
Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVIČA, Imants ĢIPSLIS, Vineta KRAULIŅA, Mārīte LIPSKA, Andris PEŠELIS.
Dizains un makets: Libri Style SIA
Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība
Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010
E-pasts: adventesvestis@inbox.lv
Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.
Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti martā, mīļie “Adventes Vēstu” senie, uzticamie un arī jaunie draugi!

Atkal ir pagājusi viena ziema, un ir iestājies pavasaris. Šai vārdā ir kas patiešām īpašs, vai ne? Katram no mums tas droši vien saistās ar kādām noteiktām asociācijām. Piemēram, man pavasaris saistās ar tomātu un paprikas stādiņu audzēšanu, dzeltenajām narcisēm un sakuru ziedēšanu, uz kuru cenšos aizbraukt nu jau vairākus gadus pēc kārtas. Dieva radītajai dabai piemīt šī apbrīnojamā īpašība – varam vienu un to pašu uzlūkot gadu no gada un tomēr aizvien piedzīvot elpu aizraujošu prieku. Sevī prātoju, ka visticamāk tas ir tāpēc, ka daba glabā sava Radītāja unikālo rokrakstu.

Tāds Radītāja unikālais rokraksts ir vērojams arī draudzē un tās darbā. Šķiet, tik daudz ir runāts par misiju, Dieva darbu pie cilvēka sirds, par to, kā notiek atgriešanās, bet katru reizi no jauna, redzot, kā notiek šis neaptveramais, noslēpumainais brīnums – ticības piedzimšana, sirds sajūt līksmo pavasara prieku. Ir piedzimis kas īpašs, ir darbojusies Viņa Roka, ir jūtams Svētā Gara “vējš”.

Šogad pavasara pirmajā mēnesī “Adventes Vēstis” jūs, mīļie lasītāji, atkal ved misijas ceļojumā, jo šoreiz mūsu numura tēma ir viscaur veltīta misijai. Andris Pešelis rakstā “Atlikums un tā misija” aicina iedziļināties mūsu draudzes 13. pamatmācībā, Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja Līga Āriņa izved lasītājus cauri īpašajiem sieviešu misijas svētkiem ar īsti pavasarīgu nosaukumu “Uzplauksti”, bet Vineta Krauliņa paver skatu uz misijas darbu eksotiskajā un pēc patiesības slāpstošajā zemē Indijā.

Lielā mērā misijai ir veltīts arī atskata raksts par konferenci “Misija: Latvija”, pārskats par jaunajiem bērnu Bībeles studiju materiāliem “Kopā ar Jēzu”, intervija ar māsu no Tukuma draudzes un, protams, brīnišķīgā ziņa par jaunas adventistu draudzes dibināšanu Daugavpilī.

Vēl jūs gaida svētīgas pārdomas par Kāleba ticību no gluži jauna skatpunkta. Tās atradīsiet rubrikā Vārds mācītājam. Veselības lappusītē uzzināsiet, kādi ir līdzsvarotas dzīves nosacījumi, bet rubrikā Aktuāli varēsit vairāk iepazīt pēdējā laikā aktualizēto jēdzienu *Textus Receptus*.

Bērniem un pusaudžiem šoreiz jauns izpētes lauks – Austrālija un brīnumjauks, patiess stāsts par mazo, melno princesi. Protams, jāpatur prātā arī konkurss, kurā aicināti piedalīties mūsu žurnāla jaunākie lasītāji.

Kā aizvien – tas nebūt nav viss, atstāšu jums arī kādu atklājuma prieku!

Noslēgumā vēlos atgādināt mums visiem šos Elenas Vaitas vārdus: “Patiess misijas gars ir Kristus gars. Pasaules Pestītājs bija lielais paraugmisionārs. [..] Katram patiesam kristietim būs misijas gars, tāpēc ka būt kristietim nozīmē būt līdzīgam Kristum. [..] Ikvienu, kas baudījis nākamās pasaules spēkus, vai tas ir jauns vai vecs, izglītots vai neizglītots, uztrauks tas pats gars, kas lika darboties Kristum. Atjaunotās sirds pati pirmā vēlēšanās vienmēr būs – vest arī citus pie Pestītāja.” (“Liecības draudzei”, 5. sēj., 388. lpp.)

Lai arī ikvienu no mums “uztrauc” šis Gars, kurš vēlas glābt katru cilvēku!

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

Mīļie brāļi un māsas Kristū, dārgie lasītāji!

Lasot Bībeli no pirmās līdz pēdējai lapai, redzama viena konsekventa patiesība – Dievam visos laikos ir bijuši uzticīgi cilvēki. Dieva darbs pasaulē gandrīz nekad nav balstījies uz vairākumu, bet uz tiem, kuri izvēlējušies Viņam uzticēties un ar Viņu sadarboties.

Jau pašā Svēto Rakstu sākumā mēs sastopam Ābelu, kurš paklausīja Dievam. Pēc viņa nāk Sets, kas turpināja ticības ceļu, un Ēnohs, par kuru Raksti saka, ka viņš **"staigāja ar Dievu"**. Tad nāk Noa – cilvēks degradētā sabiedrībā, kur ļaunums bija kļuvis par normu. Un Bībele saka: **"Bet Noa atrada labvēlību Dieva acīs"** (1. Mozus 6:8), jo **"Noa darīja, kā Dievs sacīja"** (1. Mozus 6:22). Dievs cilvēcei saglabāja cerību caur vienu uzticīgu cilvēku, uzticīgu ģimeni. Pēc tam bija Ābrahāms, kurš devās pretim nezināmai nākotnei tikai tāpēc, ka viņu aicināja Dievs. Jāzeps svešā zemē, Mozus pret lielvaru, Jozua pie Apsolītās zemes robežām. Jaunajā Derībā – apustuļi, neliela cilvēku grupa bez finansiālas ietekmes un politiskas varas, bet ar dziļu pārliecību un garīgu ietekmi. Reformācijas laikā – ticīgie, kuri izvēlējās vērtēt Rakstus augstāk par tradīciju. Pat ja tas maksāja dzīvību.

Un šī Dievam uzticīgo ļaužu līnija nepārtrūkst. Tā turpinās arī šodien.

Atklāsmes grāmata šo Dieva tautu raksturo skaidri: **"Un pūķis sadusmojās uz sievu un aizgāja karot ar pārējiem no viņas dzimuma, kas tur Dieva baušļus un kam ir Jēzus liecība."** (Atklāsmes 12:17)

Ir svinīgs prieks apzināties, ka kristietis nepieder tikai savai ticīgo paaudzei. Viņš pieder Dieva uzticīgo ķēdei, kas stiepjas no Ābela līdz pat Kristus otrajai atnākšanai. **Taču mums jāuzdod arī nopietns jautājums: vai neesam sākuši šo apziņu pazaudēt?** Mēs dzīvojam laikmetā, kur vispasaules informācijas plūdi bieži no cilvēku prāta un sirds aizskalo svarīgāko. Informācijas ir daudz. Skaidrības – maz. Lielākais risks kristietim šodien bieži vien nav vajāšanas, bet pakāpeniska un pat nepamanāma pielāgošanās sabiedrības domai līdz brīdim, kad mūsu izvēlēs Dieva Vārds vairs nav galīgā autoritāte, bet tikai viena no balsīm.

Ko tas nozīmē mums kā adventistiem? Septītās dienas adventistu draudze vēsturē nav radusies nejauši. Dievs to ir izsaucis esamībā ar konkrētu uzdevumu – pasludināt drīzu Jēzus Kristus otro nākšanu, pasludināt īpašu vēsti un atjaunot Bībeles patiesības laikā, kad tās tiek aizmirstas, relativizētas vai pat apzināti ignorētas. Atlikuma apziņa nav privilēģija, bet atbildība. Tā nav pamats lepnumam vai uzpūtībai, bet pamats dedzīgai kalpošanai. Ja mācība par atlikumu kļūst tikai par teoriju, tā zaudē savu jēgu. **Dievs nav aicinājis mūs, draudzi, kļūt tikai par teoloģisko diskusiju platformu. Viņš mūs ir aicinājis kļūt par cilvēkiem, caur kuriem sabiedrība var iepazīt un piedzīvot Dzīvo Dievu, Viņa rakstura skaistumu un brīnišķīgo glābšanas plānu.** Bībele gan nesola, ka uzticība būs ērta. Tāpēc mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ja principiāla uzticēšanās Dieva Vārdam dažkārt radīs grūtības, neizpratni vai pat noraidījumu. Tā bija ar Nou, Daniēlu un apustuļiem. Taču tieši šādos brīžos kristietis var piedzīvot dziļu iekšēju mieru, jo viņš zina, kam viņš uzticas.

Mēs kā adventistu draudze nesam atlikuma apziņu savā "DNS", bet tas mums dots, lai gudri izmantotu atvēlēto laiku, kalpojot un liecinot apkārtējiem. Atlikuma misija piepildās tad, kad mūsu ticība kļūst redzama darbos, kad mūsu un citu cilvēku sirds un dzīve tiek sagatavota Jēzus otrajai atnākšanai.

Ar cerības pilnām sirdīm sludināsim par Kristus drīzo nākšanu un tieši tādēļ dzīvosim tā, lai cilvēki jau tagad ieraudzītu, sajustu un piedzīvotu Viņa valstības klātbūtni!

Vēlot Dieva svētības,

Imants Ģipslis,
Latvijas draudžu savienības prezidents-bīskaps

ATSKATS

Konference “MISIJA: LATVIJA”

No 7. līdz 9. februārim Rīgā norisinājās konference par misiju ar fokusu uz jaunu draudžu dēstīšanu. Kā vieslektors tajā kalpoja Somijas mācītājs, mācītāju individuālās izaugsmes treneris (*koučs*) un vairāku nodaļu vadītājs Ate Helminens. Viesu komandā bija arī Transeiropas divīzijas Misijas nodaļas un Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja Silvija Mendesa, Igaunijas draudžu savienības prezidents Aleksandrs Tsugajs, jauniešu vadītāja Mēri Pajula un misionārs Daniels Meders.

Piektdienas rītā pirms konferences notika seminārs darbiniekiem “Mācītāja loma draudžu dibināšanā un misijā”, kurā Ate Helminens dalījās ar savu pieredzi mācītāja darbā, organizējot un atbalstot draudžu dēstīšanu Helsinku draudzē, kas pēdējos 30 gados dēstījusi 6 jaunas draudzes, katrreiz izsūtot no sevis komandu un dažādi atbalstot jaunos projektus. Šo 30 gadu laikā Helsinku draudzes apmeklētāju skaits, neskatoties uz to, ka vairākkārt izcili kalpotāji atdoti jauniem projektiem, ir saglabājies skaitliski nemainīgs, taču kopējais locekļu skaits Helsinkos desmitkāršojies. Piektdienas vakara uzrunā konferences dalībnieki pārdomāja stāstu par mācekļiem uz Emavas ceļa un to, kā viņu sirds iedegās sarunā ar Jēzu. Šāda degsme mācekļus darīja par misionāriem.

Sabatā Rīgas 1. draudzei un konferences apmeklētājiem bija iespēja mazliet citādi organizēt sabatskolas diskusiju, iekļaujot tajā tādas sadaļas kā dalīšanos liecībās, lūgšanu vajadzības un rūpes par līdzcilvēku vajadzībām, kurām parasti dievkalpojumos atliek mazāk laika. Varēja secināt, ka šāda personīga dalīšanās un interese par citiem ir ļoti atdzīvinoša un vajadzīga, taču tad nepieciešams sabatskolai kopumā veltīt vairāk laika. Dievkalpojuma 2. daļā Silvija Mendesa uzrunāja draudzi par tematu “Labāk kopā”, atgādinot, cik svarīgi ir mērķtiecīgi ieguldīt attiecībās gan ar cilvēkiem ārpus draudzes, gan komandas biedriem vienkāršos un ikdienišķos veidos.

Sabata pēcpusdienā bija stāstu laiks, izskanēja 3 stāsti no Latvijas un 3 no ārzemēm. Draudžu dēstīšanas darbā 90. gados ieskatu sniedza Tālivaldis Vilnis. Jānis Mucenieks bija sagatavojis iedvesmojošu prezentāciju par “Sadraudzības” pirmssākumiem, par pašaizliedzību, apņēmību un Dieva vadību, atsaucoties jaunas ticīgo grupas vēlmei pēc savas draudzes, par organizēšanās izaicinājumiem un svētībām. Agris Bērziņš pastāstīja par Lubānas grupas veidošanos pēdējos gados. Mēri Pajulas prezentācija bija par Tallinas “Kompasa” draudzi, kas ir ierindas locekļu veidota un vadīta. Ate Helminens līdzdalīja stāstu par nesen dibināto “Oikos” (tulk. no grieķu val. ‘ģimene’) draudzi Helsinkos, kas īrē dzīvojamo māju dievkalpojumu noturēšanai un veic brīnišķīgu misijas darbu, ik sabatu uzņemot draudzīgajā atmosfērā kādu, kurš atnācis pirmoreiz. Jauniešu apņēmība un nodošanās šajā darbā ir apbrīnojama, bet, kā noslēguma aptaujā rakstīja kāds draudzes loceklis, tas ir iespējams arī pie mums, jo arī mums ir ļoti spējīgi jaunieši, atliek tikai viņus pilnvarot un viņiem noticēt. Daniels, kurš ir misionārs no Brazīlijas, bet šobrīd kalpo Igaunijā, aizkustināja ar savu pieredzi Japānā, veidojot draudzību un pacietīgi ļaujot Dieva Garam veikt pārmaiņas Kazuširi sirdī. Viņa stāsts uzsvēra, ka mūsu draudzība nevar būt ar aprēķinu, spiedienu vai steigu, tai jābūt sirsnīgai, ņemot vērā cilvēka kultūru un vajadzības, nevis mūsu plānu.

Pēc pāris prezentācijām, ar kurām dalībniekus uzrunāja Ate Helminens, izskanēja aicinājums

atsaukties Dievam, lūdzot, lai Dievs lieto, dod jaunu virzienu, drosmi un ticību misijas darbā. Runātājs bija aizkustināts par dalībnieku atsaukšanos un svētību lūgšanu sacīja ar asarām acīs.

Svētdien pēc svētbrīža, ko vadīja Daniels Meders, dodot ieskatu Antiohijas kā ļoti spēcīgas un uz misiju orientētas draudzes piemērā no Apustuļu darbu grāmatas, norisinājās 3 semināri: "Misija ikdienā" (Silvija), "Māceklības plāna izveide" (Ate) un "Draudžu dēstīšanas idejas, padomi un resursi" (Igaunijas komanda). Visplašāk apmeklētais bija seminārs par misiju ikdienā, kas liek domāt par to, cik aktuālas ir misijas konferences, kurās varam sanākt kopā un mācīties par šiem misijas darba pamatakmeņiem – kā veidot attiecības ar cilvēkiem, kuri nav draudzē.

Pēc konferences dalībnieki tika aicināti dalīties ar savām pārdomām aptaujā. Vairums aptaujas aizpildītāju norādīja, ka vēlas piedalīties tālākās apmācībās. Kāds guva skaidru pārliecību, ka jāveido jauna grupa, vairāki guva apstiprinājumu vīzijai, ko Dievs licis sirdī jau kādu laiku. Kādu Dievs uzrunāja par jaunu attīstību CM darbā, kādu citu – ieguldīt vairāk dažos, nevis mazāk daudzos, vēl kādu – organizēt sadraudzības pasākumus draudzē, citu – iepazīt labāk savu pilsētu, tās cilvēkus un uzņēmumus, bet vēl kāds domā par to, kā kalpotājiem citam citu stiprināt.

Lūk, dažas pārdomas no konferences dalībniekiem:

• Aizdomājos par lūgšanu svarīgo nozīmi, kā komandai lūdzot par tālāko misiju. Aizdomājos par pārmaiņu vadību, cik lēns process tas ir, un tomēr stāsti iedrošināja nepadoties un būt mērķtiecīgai.

• Atkal atgādināja, ka jaunu draudžu veidošana ir ārkārtīgi svarīga un vērtīga. Palīdzēja arī salikt nedaudz pa plauktiņiem, kam vairāk veltīt laiku kalpošanā, lai tā nebūtu tikai savējiem.

• Draudžu dibināšanas kodolam jābūt cilvēkiem ar misijas un cilvēkmīlestības prioritāti kā galveno.

• Jaunu draudžu dibināšana ir Dieva sirdī dzimusi kalpošana. Ja Latvijā neizdodas nodibināt jaunas draudzes (neesmu pesimists), tad jaunas mājas grupas gan vajadzētu dibināt.

• Jāveido plašāks draugu loks. Jākļūst par Dieva draugu, nevis kalpu. Pie cilvēkiem ir jāiet tur, kur viņi atrodas, nevis jāgaida, ka viņi sakārtos savu dzīvi, un tad jāuzrunā. Jāplāno "vairoties", nevis sakrāt un tālāk neko nedarīt. Jāuzticas procesam! Brieduma pazīme ir mīlēt pareizi. Jāmācās Bībeles panti no galvas! Šis ir mans jaunais izaicinājums.

• Kopienas veidošana ir svarīgs process, kuram vajadzīgs laiks, bet tas ir atalgojoši. Mani uzrunāja tas, ka Jēzus visbiežāk lietotā metode, kā kalpot citiem, bija vienkārši pavadīt laiku ar viņiem, runājot, ciemojoties pie viņiem mājās. Sapratu vairāk, cik nozīmīga ir jaunu draudžu dēstīšana.

• Man vajadzīga lielāka pacietība, lūdzot par cilvēkiem, kuri vēl nepazīst Jēzu.

• Nepieciešams atrast lūgšanu partneri, ar kuru kopā lūgt un strādāt pie tā, lai ko iesāktu. Nav uzreiz jānodibina jauna draudze, viss var sākties ar mazas grupiņas tikšanos vai pāris dedzīgu cilvēku sanākšanu kopā, pētot Bībeli vai sarīkojot kādu vietējo pasākumu. Jaunas draudzes dibināt ir svarīgi, jo ilgi pastāvošai draudzei vajag 85 cilvēkus, lai glābtu 1, bet jaunām draudzēm vajag tikai 3, lai glābtu vienu.

• Novērtēju, cik daudz pozitīva var atnest jaunas draudzes dibināšana pretstatā sēdēšanai bez darba. Nekas

nestiprina jaunkristītos vairāk kā aktīva pienākumu uzticēšana. Šaurākā lokā katrs jūtas vērtēts, saņemot atbildības. Darbs vieno un novērš no mazsvarīgām domstarpībām.

• Precīzāk sapratu savas iespējas draudžu dēstīšanas kalpošanas kontekstā.

• Priekš sevis guvu atbildi, ka draudžu dēstīšana nav nekāds sarežģīts process, vissvarīgākais ir vēlēties sekot Kristus metodei.

• Svētais Gars aizskāra sirdi. Aizkustinoši bija redzēt, kā sirdis deg par Dieva darbu, par dvēselēm. Lai Dievs dod, ka tās deg līdz pašam, pašam galam! Gaisā vēl karājas jautājums – tik tiešām, ko tālāk, ko ar to visu iesākt?

• Šo konferenci atļaujos novērtēt kā "visu laiku labākā"! Informācija, ko saņēmu, bija negaidīta, visi lektori ļoti spēcīgi (neatrodu piemērotus vārdus), dinamiski, ar brīnišķīgu pieredzi, ko noteikti varam izmantot pie mums. (Kā darbojas jaunieši!) Starp citu, konferences apmeklētāji nebija tādi kā parasti, bet, liekas, darītāji! Paldies!

• Tā ir patīkama sajūta – būt atkal iedvesmotai par ideju un vīziju. Konferences laikā sapratu, ka problēma nav manī, ka es nespēju iztēloties visus sev mīļos draudzē. Es varu, vienkārši nevaru visus iztēloties kādā no esošajām draudzēm. Draudzei ir jābūt vietai, kur eju ar prieku, kur cilvēks ir pāri ierastajai kārtībai un pieņemtajiem ģērbšanās stiliem.

Katrai draudzei ir nozīme, turklāt nav sliktas draudzes, bet saprotu, ka mana sirds alkst pēc kaut kā patiesāka un vienkāršāka.

Liels paldies komandām, kas atbalstīja šīs konferences norisi! Milzīgs paldies brīnišķīgajam kalpošanas piemēram – ēdināšanas komandai, kas parūpējās, lai ~100 dalībnieku 4 maltītes būtu gardas, sātīgas, labi organizētas un vēl skaistas! Paldies arī mūziķiem, kas bagātināja ar dziesmam un emocijām! Paldies priekšnesumu komandiņai, kas ļāva caur ilustrācijām saglabāt atmiņā svarīgās atziņas par misiju un Dieva spēku vienkāršu cilvēku dzīvē! Paldies ikvienam Rīgas 1. draudzes loceklim, kas uzņēma pie sevis mājās brāļus un māsas no citām draudzēm! Paldies tehniskajai komandai, kas nodrošina visas konferences un semināru ierakstus! Šis bija brīnišķīgs un enerģiju dodošs piedzīvojums kopā ar Dievu!

Turpmāk ikviens, kurš saklausījis savā sirdī Dieva aicinājumu uzsākt kādu jaunu grupu vai dēstīt draudzi, ir aicināts pievienoties mācībām, kas sākas 22. martā. Pieteikties var: www.ej.uz/DDmacibas.

Lai Dievs dod, ka mēs, Latvijas adventisti, varētu gan eksponenciāli pieaugt skaitā, ko sniedz jaunu draudžu dēstīšana, gan pieaugt tādos piedzīvojumos ar Dievu, ko var sniegt vien iesaistīšanās pašaizliedzīgā misijas darbā!

Inga Šļakota, LDS Jaunu grupu un draudžu dibināšanas koordinatore

Andris Pešelis,
Auces draudzes, Dobeles draudzes
un Jelgavas draudzes mācītājs

KĀ ATRAST "PAREIZO POGU" ATBILDĒTAI LŪGŠANAI?

Ir redzētas daudzas grāmatas, kuras sniedz padomu, kā pareizi lūgt, lai lūgšanas taptu atbildētas, ir redzētas apmierināto lektoru sejas, kad tie stāstījuši par savām atbildētajām lūgšanām. Prātā nāk stāsti, kad draudzes locekļi ir stāstījuši par atrastām atslēgām vai izārstētām iesnām.

Tomēr paliek lielāki jautājumi, kam nav atbilžu. Piemēram, katru vakaru var lūgt, lai Ukrainā mitētos karš un raķetes kristu garām cilvēku mājām, bet katrs rīts nāk ar vēstīm par jauniem upuriem. Atmiņā ir gadījumi, kad notikušas aizlūgšanas par slimniekiem, kuri sirgst ar onkoloģiskām saslimšanām, bet tās palikušas bez acīmredzama pozitīva rezultāta. Kādi lūdz pēc Dieva vadības jaunas draudzes izveidē, bet tā pati vecā draudze zaudē savu spēku un samazinās.

Bībelē nav dota informācija par "pareizo pogu" atbildētai lūgšanai. Tajā ir aprakstīti atbildētu lūgšanu gadījumi. Tie visi ir bijuši saistīti ar Dieva plānu vai ieceri. Vēl jo vairāk – Jēzus māca, lai lūdzam Dievu konkrēti un skaidri, tāpēc ka "jūsu Tēvs jau zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat" (Mateja 6:6–8).

"Bez tam arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt un kā; bet pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārdu nopūtām. Bet Tas, kas izpētī sirdis, saprot, ko Gars grib, jo Tas pēc Dieva gribas iestājas par svētajiem." (Romiešiem 8:26, 27)

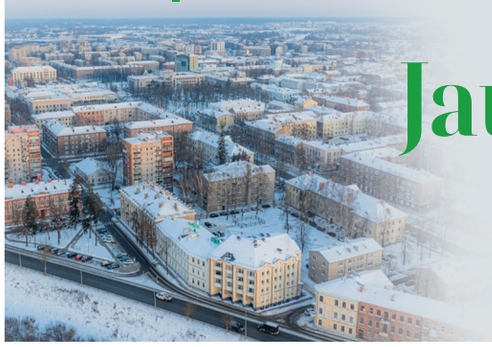
Vēl joprojām pastāv Jēzus pamudinājums: "Līdz šim jūs neko neesat lūguši Manā vārdā; lūdziet, tad jūs dabūsit, ka jūsu prieks būs pilnīgs." (Jāņa 16:24)

"Kad slimnieki lūdz veselību, Kungs ne vienmēr atbild uz lūgšanām tā, kā viņi tieši vēlētos. Bet pat tad, ja viņi tūlīt netiek dziedināti, Kungs dos viņiem to, kas ir daudz vērtīgāks – žēlastību panest savu slimību." (E. Vaita. "Debesu vietās" [16. marts])

"Kad mūsu lūgšanas šķiet neuzklausītas, mums jāturas pie apsolījuma, jo noteikti būs laiks, kad nāks atbilde un mēs saņemsim visvairāk vajadzīgās svētības. Bet prasība, lai uz lūgšanu vienmēr atbildētu tieši tā, kā mēs vēlamies, un mēs saņemtu tieši to, ko lūdzam, ir iedomība. Dievs ir par gudru, lai kļūdītos, un pārāk labs, lai aizturētu kaut ko labu tiem, kas staigā taisnībā. Tāpēc nebīsties Viņam uzticēties pat tad, ja tu uz savām lūgšanām nesaņemtu tūlītēju atbildi." (E. Vaita. "Ceļš pie Kristus" [Lūgšanas augstā priekšrocība])

"Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsit; klaudziniet, tad jums taps atvērts. Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klaudzina, taps atvērts. Jeb vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni?" (Mateja 7:7–9)

Dieva bērni domā par šo dzīvi un šo pasauli. Taču Dievs vēlas tiem dāvināt ko vairāk – Debesis un mūžību. Varbūt te arī ir apslēpta neizpratne attiecībā uz atbildētām lūgšanām. Cilvēks domā vienu, kamēr Dievam prātā ir pavisam kas cits. Cilvēks domā par laicīgo, kamēr Dievam prātā ir dot mūžīgo.

Jauna draudze DAUGAVPILĪ

Adventistu draudzes tapšana ir stāsts par ticību, neatlaidību un Dieva vadību. Šī draudze oficiāli tika dibināta 2026. gada 31. janvārī, taču tās aizsākumi meklējami jau 2017. gadā, kad neliela ticīgo grupa ar dedzīgām sirdīm sāka pulcēties kopā lūgšanās un Bībeles studijās.

Jau no paša sākuma bija skaidrs, ka šis darbs nav tikai cilvēku iecere, bet Dieva aicinājums. Ticīgie, kas pulcējās kopā, ilgojās pēc vietas, kur pielūgt Kungu garā un patiesībā, kur tiktu sludināta Trīs eņģeļu vēsts un saglabāta uzticība Dieva baušļiem un Jēzus ticībai. Deviņu gadu garumā no dienas dienā lūgšanu komanda neatlaidīgi nesa šo vajadzību Dieva priekšā. Tika lūgts par atvērtām durvīm, par vienotību, par gudrību un par to, lai viss notiktu saskaņā ar Dieva prātu.

Šajā laikā tika ieguldīts milzīgs darbs. Notika Bībeles studijas, jaunpienācēju kristības, evaņģelizācijas pasākumi, individuālas tikšanās un kalpošana sabiedrībai. Draudzes locekļi mācījās paļauties uz Dievu arī brīžos, kad šķita, ka atbilde kavējas. Taču notika, kā ir rakstīts: "Kas ar asarām sēj, tie ar gavilēm pļaus." (Psalmi 126:5) Pacietība, pazemība un uzticība kļuva par šī ceļa pamatu.

Tad ar Visaugstākā Dieva gādību Daugavpilī, "Hotel Latgola" konferenču centrā notika svinīgais jaunās draudzes "Dzīvības ceļš" dibināšanas pasākums. Piedaloties Baltijas ūnijas prezidentam Dāvidam Nimmikam, SDA Latvijas draudžu savienības sekretāram Daumandam Sokolovskim un LDS Mācītāju nodaļas vadītājam Tālivaldim Vilnim, 24 grupas brāļi un māsas kopā ar savu mācītāju Normundu Ģipsli pārliecinoši izteica vēlmi kļūt par jaunās draudzes dibinātājiem.

Izskanēja daudz pateicības vārdu un dziesmu gan Normunda un Lienes Ģipšļu, gan Agra un Baibas Bērziņu, gan Alīnas un Liānas Mačņevu izpildījumā. Uz sirsnīgo draudzes dibināšanas pasākumu bija ieradušies daudzi viesi, to skaitā pārstāvji no Daugavpils, Rēzeknes, Krāslavas, Kārsavas un Līvānu draudzes. Viņi ar savu klātbūtni atbalstīja jauno draudzi un apsveikuma runās pauda pateicību Dievam par šo notikumu, vēlot jaunajai draudzei ilgu mūžu, uzplaukumu un spēju sasniegt katru pēc Dieva Vārda izslāpušu dvēseli.

2026. gada 31. janvāris kļuva par īpašu dienu – dienu, kad ilggadējās lūgšanas tika atbildētas un draudze oficiāli tika dibināta. Tas bija apliecinājums, ka Dievs dzird Savas tautas saucienu un piepilda Savus nodomus Savā laikā. Šis notikums nav tikai administratīvs fakts, bet garīgs pagrieziena punkts – apliecinājums tam, ka Dieva darbs, kas sākts ticībā, Viņa spēkā arī tiek pabeigts.

Šī draudze ir dzīvs liecinieks tam, ka neatlaidīga lūgšana nes augļus. Tā ir kopiena, kas vēlas kalpot Dievam, gaidīt Kristus drīzo atnākšanu un nest cerības vēsti pasaulei. Kā daļa no septītās dienas adventistu lielās draudzes ģimenes šī draudze turpina stāvēt uz Rakstu pamata, godāt sabatu un sludināt pestīšanu Jēzū Kristū.

Lai šis sākums kļūst par jaunu svētību laiku – vietu, kur ticība aug, lūgšanas turpinās un Dieva godība atklājas vēl varenāk!

Valērija Govilovska

SMU ceļš,
siba un dzīviba"
(Jņ. 14:6)

VĒRTĪBAS
MISIJA

Kas ir *Textus Receptus*

Andris Pešelis,
Auces draudzes, Dobeles draudzes
un Jelgavas draudzes mācītājs

Pastāv nepamatots viedoklis, ka esot tāds *Textus Receptus*, no kura agrāk tulkoja Bībeles, un tāpēc iesākās liela atmoda un reformācija, taču tagad no tā vairs Bībeli netulko, tāpēc viss brūk kopā, jo neesot svētības. Šī viedokļa pamatā ir ticējums, ka pastāv šāds viens brīnišķīgs teksts, kurā ir saglabāts autentiskais Dieva Vārds, ko mūsdienu liberālie teologi ir atmetuši. Te būtu svarīgi piebilst, ka šī pārliecība ir balstīta tikai uz ticējumu, nevis uz reāliem faktiem.

Patiesībā ir vairāki *Textus Receptus* teksti, un starp tiem pastāv atšķirības. Turpmāk rakstā aplūkosim to vairāk.

Roterdamas Erasms (1469–1536), mācoties Parīzē, sāka interesēties par grieķu valodas apguvi, lai varētu lasīt baznīctēvu darbus oriģinālā. Erasms ieguva doktora grādu un tiesības iztirzāt teoloģiska satura rakstus. Lielo zināšanu dēļ viņam piedāvāja iespēju veidot garīdznieka karjeru Vatikānā, bet viņš no tās atteicās.

Erasmam pārmeta, ka viņš savā darbā izmantojis tikai dažus salīdzinoši jaunus 10. gs. bizantiešu rokrakstus, kuri ieplūda Eiropā līdz ar Konstantinopoles krišanu turku rokās. Tie viņam šķita "svaigāki" par iepriekš apritē bijušajiem latīņu *Vulgātas* lasījumiem.

1516. gadā Bāzelē Erasms izdeva savu grieķu Jaunās Derības teksta 1. izdevumu. Tajos laikos tradicionāli pirmie izdevumi saturēja drukas kļūdas; tas tika darīts ar nolūku, lai tipogrāfijas noturētu klientus un tie vēlreiz izmantotu šīs tipogrāfijas pakalpojumus kļūdu izlabošanai. Ievērojiet, ka šis izdevums tika izdots gadu pirms Reformācijas sākuma!

Erasms savu darbu veltīja Romas pāvestam Leo X, kas zināmā mērā Erasmu pasargāja, jo daudziem teologiem viņa grieķu teksts šķita zaimojoša atkāpe no latīņu *Vulgātas* teksta. Bez tam līdzās šim grieķu tekstam šajā izdevumā bija arī Erasma personiskais Jaunās Derības tulkojums latīņu valodā, kurš arī atšķīrās no *Vulgātas*.

1519. gadā Erasms izdeva otru, revidētu, grieķu Jaunās Derības izdevumu, bet jau ar pāvesta Leo X priekšvārdu. Kāda vēstures ironija – tieši šo Erasma 2. izdevumu savam vācu Bībeles tulkojumam izmantoja Mārtiņš Luters, un tieši tas pats pāvests, kurš uzrakstīja šī izdevuma ievadvārdus, izslēdza Luteru no Baznīcas! Te vietā ir patiesība, ka cilvēki ilgi var paciest dīvainus uzskatus, bet, līdzko tie apdraud biznesu, sākas vajāšanas.

Erasms zināja arī par Vatikāna kodeksa eksistenci. Viņam bija pieejami tā lasījumi caur Romas profesoru Paulu Bombastusu, kurš Erasmam sūtīja pieprasītos lasījumus no šī kodeksa. Pat vēl 1533. gadā viņš izsūtīja Erasmam Vatikāna kodeksa lasījumus, kuri viņam šķita pārāki par Erasma grieķu Jaunās Derības tulkojumiem. Erasms tomēr deva priekšroku bizantiešu tekstam.

Šeit gan vajadzētu piezīmēt, ka Erasms atsevišķās vietās Jaunajā Derībā sekoja latīņu *Vulgātas* teksta variantam.

Piemēram, Mt. 10:8 "uzmodiniet mirušos" – šīs vārdkopas nav bizantiešu manuskriptos, bet tā ietverta Sinaja, Vatikāna, Ēfraima, Bēzas kodeksos un latīņu *Vulgātā*.

Tad vēl no latīņu *Vulgātas* viņš ir aizguvis turpmāk minētos tekstus, kuru nav bizantiešu manuskriptos:

Mt. 27:35 "lai piepildītos, kā teica pravietis: viņi izdalīja Viņa drēbes savā starpā un par tām meta kauliņus";

Jņ. 3:25 "tad izcēlās vārdu maiņa starp Jāņa mācekļiem un jūdiem par šķīstīšanos";

Ap. d. 8:37 "un Filips sacīja: "Ja tu no visas sirds tici, tad var" un viņš atbildēja: "Es ticu, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls";

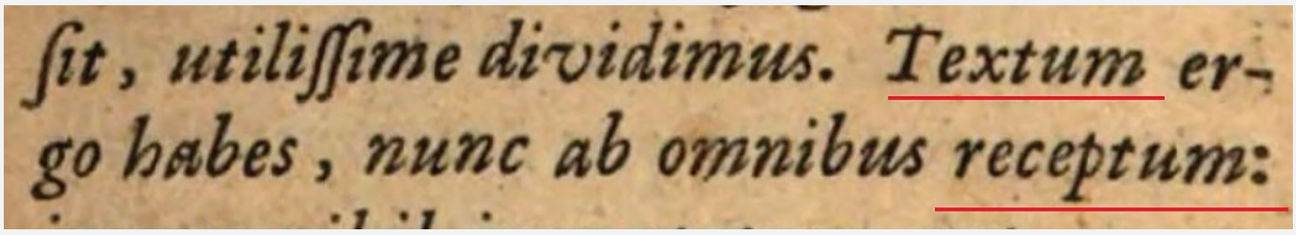
Ap. d. 9:5 "tev grūti nāksies pret dzenuli spārdīt";

Ap. d. 9:6 "un viņš trīcot un izbrīnījies sacīja: "Kungs, ko Tu gribi, lai es daru?" Un Kungs viņam sacīja";

Ap. d. 20:28 "Dieva draudzi" – šāds lasījums ir latīņu *Vulgātā*, Sinaja un Vatikāna kodeksos, bet bizantiešu manuskriptos ir "Dieva un Kunga draudzi";

Rom. 16:25–27 lasījums ir pēc latīņu *Vulgātas*, Sinaja, Vatikāna, Ēfraima un Bēzas kodeksiem, bet bizantiešu manuskriptos tas novietots pēc Rom. 14:23;

1. Jņ. 5:7, 8 "Jo trīs ir, kas dod liecību (Debesīs: Tēvs, Dēls un Svētais Gars, un šie trīs ir viens. Un trīs ir, kas liecina virs zemes) Gars, ūdens un asins, un šie trīs ir kopā." Sākotnēji Erasma rīcībā nebija tekstu, kuros būtu iekavās ieliktie vārdi, bet tie atrodami latīņu *Vulgātā*. Šāds manuskripts nonāca viņa rokās vēlāk, tādēļ sava tulkojuma 3. izdevumā

Šajā brāļu Elzevīru izdevuma ievadā vārdi "Textum" un "receptum" nav līdzās, bet ir vienā teikumā un dažādās rindiņās. Tomēr lasītājiem tie tā iepatikās, ka tos savietoja kopā, dodot nosaukumu šāda veida autoru veidotajiem Jaunās Derības sengrieķu tekstiem.

Erasms šos vārdus iekļāva. Taču Luters tulkoja Bībeli no Erasma 2. izdevuma, tāpēc Lutera tulkojumā šo vārdu 1. Jņ. 5:7, 8 nav;

Atkl. 22:19 Erasma tekstā tika paturēta vārdkopa "dzīvības grāmata", līdzīgi kā tas ir latīņu *Vulgātā*, nevis "dzīvības koks", kā ir atsevišķos manuskriptos.

Erasms izdeva 5 grieķu Jaunās Derības izdevumus (1516, 1519, 1522, 1527, 1535).

Pēc Erasma parīzietis Roberts Estjēns (1503–1559) izdeva t. s. Stefana grieķu Jauno Derību četros izdevumos (1546, 1549, 1550, 1551).

Bez tam šādu darbu veica arī Alduss (*Aldus*; 1518), Kolinēuss (*Colinaeus*; 1534), Plantīns (*Platinus*; 1572). Katrā no šiem tekstiem ir savas iezīmes un nianses.

Žana Kalvina draugs un domubiedrs Teodors Bēza (*Theodorus Beza*; 1519–1605) izdeva 9 grieķu Jaunās Derības izdevumus laikā no 1565. līdz 1604. gadam, bet 10. izdevums iznāca pēc viņa nāves 1611. gadā. Arī šie teksti ir ar savām atšķirībām, kaut nākuši no viena autora.

Nav viena vienīga *Textus Receptus* teksta, bet ir vairāku autoru izdoti teksti, kuri, balstoties uz 8.–10. gs. manuskriptiem, centās atrast "vidējo aritmētisko" starp dažādiem lasījumiem un pasniegt vienu sengrieķu Jaunās Derības tekstu starp dažādiem lasījumu variantiem. Neviens no *Textus Receptus* nav balstīts tikai uz vienu Jaunās Derības manuskriptu. Tādēļ pat starp *Textus Receptus* dažādajiem izdevumiem pastāv lasījumu atšķirības, kādas pastāv arī starp atsevišķiem sengrieķu Jaunās Derības manuskriptiem.

Elzevīras brāļi Bonaventura un Ābrahāms izdeva 3 grieķu Jaunās Derības izdevumus (1624, 1633, 1641). Šo brāļu 2. izdevums ir iegājis vēsturē ar to, ka tieši no tā ievada frāzes visiem šī veida grieķu Jaunās Derības tekstiem tika dots vārds *Textus Receptus*, kas nozīmē 'saņemtais teksts', tas ir – no apustuļiem saņemtais teksts.

Kopš 1559. gada Trentas koncila visi *Textus Receptus* teksti tika ievietoti aizliegto grāmatu indeksā.

Starp minētajiem *Textus Receptus* izdevumiem atšķirības pastāv atsevišķās lasījumu niansēs. Zināmas ir Rakstu vietas, kurās Erasma, Stefana, Elzevīras brāļu un Bēzas piedāvātie *Textus Receptus* lasījumi savā starpā nesakrīt. Tomēr šo atšķirību nav tik daudz, cik to ir starp senajiem papirusiem un kodeksiem.

Aplūkosim tikai dažas no atšķirībām *Textus Receptus* Jaunās Derības tekstu lasījumos!

Lūkas 2:22

1965. g. tulkojumā "[..] viņas šķīstīšanas dienas".

Textus Receptus teksti šajā pantā piedāvā divus lasījumus:

1) "**viņu šķīstīšanas**", t.i. daudzskaitlī (Erasms, Stefanuss). Šķiet, Luters ir tulkojis no tiem, jo viņa tekstā lietots vārdiņš "jrer", kas varētu būt analogs daudzskaitļa formai 'viņi';

2) "**viņas šķīstīšanas**", ko piedāvā Bēzas *Textus Receptus*, tādēļ šis tulkojums ir redzams angļu Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā (*King James Version*). Vienskaitlis lietots arī Elzevīru *Textus Receptus* versijā, kā arī latīņu *Vulgātā* un Glika (1689) tulkojumā. Nav zināms, kuru *Textus Receptus* variantu izmantoja Gliks, jo viņa bibliotēka aizgāja bojā uguns liesmās, kuras iekurināja Šeremetjeva karotāji no Maskavijas Ziemeļu kara laikā, kad tika iznīcināta visa Alūksnes pilsēta.

Romiešiem 8:11

1965. g. tulkojumā "[..] ja jūsos mājo Tā Gars".

Textus Receptus arī te piedāvā divus lasījumus:

1) "[..] **ja jūsos mājo Tā Gars**" Elzevīru un Bēzas *Textus Receptus*. Tādēļ šis lasījums ir redzams angļu Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā, Lutera vācu tulkojumā un Glika tulkojumā;

2) "[..] **tāpēc, ka jūsos mājo Viņa Gars**" ir sastopams Erasma un Stefanusa *Textus Receptus*. Šis variants redzams arī latīņu *Vulgātā*.

Romiešiem 12:11

Lasījumu varianti:

1) "**gatavi kalpot Tam Kungam**", ko var lasīt Erasma 1. izdevumā, Elzevīru un Bēzas *Textus Receptus* un kas ir iekļuvis arī Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā. Šāds lasījums ir arī latīņu *Vulgātā*. Šis pats lasījums – "gatavi kalpot Tam Kungam" – redzams arī 1965. g. tulkojumā;

2) "**gatavi kalpot laikā**" ir atrodams Erasma (2., 3., 4., 5. izdevumā) un Stefanusa *Textus Receptus*. Tas ir arī Lutera tulkojumā – "Schicket euch in die zeit", ko Gliks tulkojis: "**Sataisajties Laikā**" (1689).

Filipiešiem 2:21

Kā būtu pareizi – "**Jēzus Kristus**" vai "**Kristus Jēzus**"? Visus sengrieķu manuskriptus var iedalīt divās grupās pēc šīs īpatnības. Tas pats redzams arī *Textus Receptus* tekstos.

"Jo visi meklē savu, nevis Kristus Jēzus labumu," lasām 1965. g. tulkojumā.

Lutera tulkojumā: "Kristus Jēzus".

Glika tulkojumā ir tikai vārds "Kristus" (1689).

Jaunajā tulkojumā: "Jēzū Kristū" (2012). Arī Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā ir "Jēzus Kristus".

Kāds te var ieņemt principiālu

nostāju un tiepties, kā būtu pareizi pēc viņa domām, tomēr šajā pantā vēsturiski bijuši divi lasījumu veidi. Tā tas ir arī vairākos citos Pāvila vēstuļu pantos.

Efeziešiem 1:3

Lasījums "**Kristus debesu vietās**" (ἐν τοῖς ἐπουρανίοις Χριστῷ) ir Stefanusa *Textus Receptus*. Savukārt "**Kristū**" (ἐν Χριστω) ir Bēzas *Textus Receptus*, kā arī angļu Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā (*in Christ*). Lutera tulkojumā ir "durch Christum", kas parādās arī "caur Kristu" Glika (1689) tulkojumā. "Kristū" ir arī 1965. g. tulkojumā.

1. Timotejam 1:4

"[..] **dievbijības celšana**" Erasma un Bēzas *Textus Receptus*. Šis variants redzams arī angļu Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā (*godly edifying* – 'dievbijīga audzināšana'). Šo pašu variantu var lasīt arī latīņu *Vulgātā*.

Savukārt "**Dieva uzlabojumu**" (η οικονομιαν θεου) atrodam Stefanusa *Textus Receptus* variantā un to varam lasīt Lutera tulkojumā: "zur besserung uz Gott im Glauben", kā arī Glika: "kā uztaisīšanu pie Dieva, kas iekš ticības stāv".

Lasījums "kopj Dieva draudzi ticībā", ko var lasīt 1965. g. tulkojumā, vairāk ir paskaidrojums, jo vārdiņa "draudze" šajā pantā sengrieķu tekstā nav.

Ebrejiem 9:1

Arī šajā pantā ir vairāki piedāvājumi no *Textus Receptus* lasījumiem.

Te ir "**pirmā svētnīca**", ko var lasīt Stefanusa *Textus Receptus* tekstā. Tomēr lielākā daļā tulkojumu neseko šim piedāvājumam.

Citos *Textus Receptus* tekstos te ir "**pirmajai**", nepaskaidrot, kādai tieši "pirmajai", bet ar to saprotot svētnīcas iekārtojumu. Šo lasījumu var vērot Erasma un Elzevīru izdevumos. Šis lasījums ir arī latīņu *Vulgātā*. Lutera tulkojumā – "das erste" (pirmajai).

Karaļa Džeimsa Bībelē ir interpretācija – "**pirmajai derībai**", lai gan vārda "derība" šajā pantā nav nevienā no Jaunās Derības sengrieķu tekstiem. Tekstā tas ir ievietots slīprakstā, kā šajā tulkojumā apzīmēja vārdus, kuri ievietoti tekstā ar paskaidrojuma nozīmi, norādot, ka paša šī vārda sengrieķu tekstā nav.

Arī Gliks te pantā ir ievietojis papildinājumu un to tulkojis kā "**pirmā Telts**" (Gliks 1689), kaut gan vārds "telts" šajā pantā ir sastopams atsevišķos manuskriptos, bet tā nav visos *Textus Receptus* piedāvājumos.

Jēkaba 2:18

Divi lasījumu varianti:

1) "[..] **rādi man tavu ticību bez darbiem**" ir Bēzas *Textus Receptus*, un tas ir nonācis angļu Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā, kā arī latīņu *Vulgātā*;

2) "**rādi man tavu ticību ar saviem darbiem**", kas lasāms Erasma, Stefanusa, Bēzas pēdējos *Textus Receptus* izdevumos, kā arī Lutera un Glika (1689) tulkojumā.

Atklāsmes 13:3

Textus Receptus lasījumi:

1) "**bija brīnums visā pasaulē**" Stefanusa tekstā;

2) "**visa pasaule brīnījās**" Bēzas tekstā, un to var lasīt arī Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā.

Glika "visa zeme [..] brīnījās" ir tuvāks sengrieķu tekstam, jo tajā ir vārdi "ὅλη ἡ γῆ", kas tiešām ir 'visa zeme', nevis 'pasaule', kā to var lasīt angļu KJV.

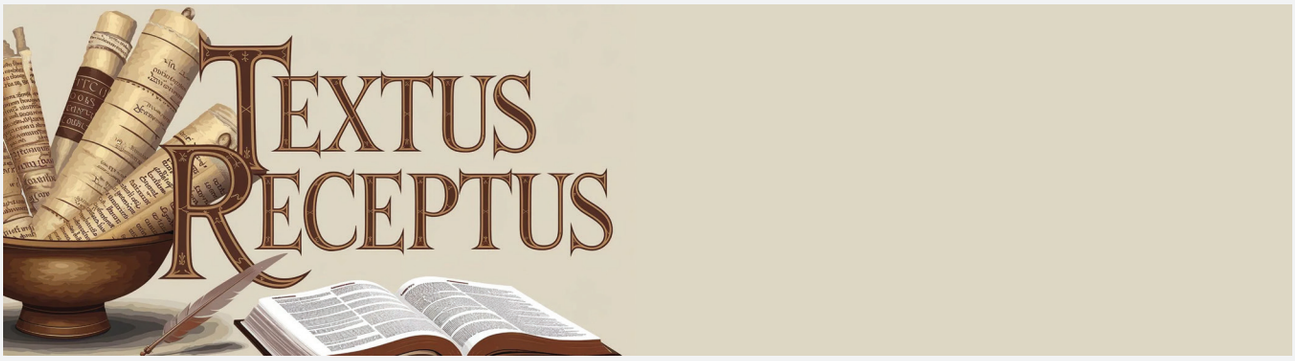
Luters šo vietu tulkoja "der ganze Erdboden verwundert" (visa zeme brīnījās).

No *Textus Receptus* ir tulkoti turpmāk norādītie Jaunās Derības izdevumi:

- 1522. gadā Lutera Bībele;
- 1525. gadā Tindeila tulkojums angļu valodā;
- 1535. gadā Lefevra, Olivetāna Bībele franču valodā;
- 1541. gadā Gustava Vāsas zviedru Bībele;
- 1557.–1560. Ženēvas Bībele angļu valodā;
- 1569. gadā Reina Bībele spāņu valodā;
- 1579.–1593. Kralices Bībele čehu valodā;
- 1607. gadā Diodati Bībele itāļu valodā;
- 1611. gadā Karaļa Džeimsa Bībele angļu valodā;
- 1689. gadā Glika Bībele latviešu valodā
- un citi tā laika tulkojumi.

Katrs no šiem tulkojumiem ir ar savām niansēm un lasījumu piedāvājumiem, un, tos salīdzinot, varam iepazīties ar Dieva daudzējādo gudrību. Te nav jāmeklē tas "vienīgais" pareizais tulkojums, bet gan jāpieņem kā Dieva gribas izpausme tie visi, un, tos lasot, dievišķajā iedvesmā varam apjaust Dieva Vārda dinamisko darbību. Šis Vārds nav sastindzis burtos, bet ir dzīvs Garā.

Arī mūsdienās Bībeles tulkojumos tiek izmantoti bizantiešu lasījumi. Tie ir piedāvāti starp citu senāko manuskriptu lasījumiem revidētajos tekstos. Tie ir sastopami daudzos mūsdienu jaunajos tulkojumos. Neviens Dieva Vārds nav nozudis. Lai gan priekšroka tulkojumos tiek dota tiem senajiem manuskriptiem, kuri ir vissenākie jeb tuvākie Jēzus Kristus dzīves laikam.

ŽURNĀLISTE NO UKRAINAS IEPAZĪST DIEVU TUKUMĀ

Karš Ukrainā daudziem ir laupījis mājas. Viens no šādiem dzīves stāstiem ir par Oksanu Pugačovu un viņas bērniem, kuri Tukumā atraduši pajumti un garīgu ģimeni. Pajautāsim, kāds bija viņas ceļš līdz draudzei!

Kaspars Giberts: Sveika, Oksana! Lūdzu, iepazīstini ar sevi!

Oksana Pugačova: Mani sauc Oksana Pugačova, esmu no Pavlogradas, Dņepropetrovskas apgabalā, Ukrainā. Uz Latviju esmu atbraukusi ar diviem bērniem – 18 gadus veco meitu, studenti un 7 gadus veco dēlu, skolnieku. Strādāju par žurnālisti. Tā kā dzīvoju Tukumā, bieži esmu adventistu Tukuma draudzē arī ceturtdienās, kad notiek tikšanās ar mācītāju Daumandu Sokolovski.

K. G.: Kāds bija Tavs ticības ceļš, pirms Tu atbrauci uz Latviju?

O. P.: Man bija ne visai laba pieredze Ukrainā. Neminēšu konfesiju, bet šī draudze ir plaši pazīstama arī Latvijā. Mana pieredze bija tik negatīva, ka es biju ļoti sarūgtināta par jēdzienu "Kristus draudze". Bet tas tomēr nekļuva par iemeslu atstāt Dievu un Viņa Vārdu. Es sapratu, ka Dievs un baznīca ir divas dažādas lietas. Es turpināju lūgt, lasīt Bībeli un runāt ar bērniem par Dievu. Tomēr stingri sev apsolīju NEKAD ne uz vienu draudzi vairs neiet. Tā arī bija, līdz es atbraucu uz Latviju.

K. G.: Kad mainījās Tava apņemšanās?

O. P.: 2022. gadā man bija iespēja piedalīties Lūgšanu brokastīs, kur es iepazinos ar Daci Bičoli un Maiju Karčevsku. Mēs ļoti draudzīgi un interesanti pavadījām laiku. Es dalījos ar savu ne visai patīkamo pieredzi Ukrainā, kā arī ar to, ka esmu stingri nolēmusi nekad vairs neiet ne uz vienu baznīcu. Bet Daces un Maijas attieksme pret mani bija pavisam citādāka. Un mēs labi zinām, ka Dievam ir Savi plāni.

K. G.: Vai ir vēl kādi cilvēki, kas uz Tevi atstāja dziļu iespaidu?

O. P.: Reiz man bija jāaizvieto sociālais darbinieks Irlavā. Tur es satiku Daigu Jurguti. Viņa veica tādu darbu, ko nevar darīt bez sirds siltuma. Tas mani ļoti aizkustināja. Es uzzināju, ka arī viņa pieder adventistu draudzei. Strādājot ar viņu, es pārliecinājos, ka var būt arī ļoti sirsnīgas attiecības, pilnīgs pretstats tam, ko man nācās piedzīvot pagātnē.

K. G.: Kā Tu nonāci līdz adventistu Tukuma draudzei?

O. P.: Šīs mīļās māsas uzaicināja mani uz savu dievnamu. Es sapratu, ka te ir tādi cilvēki, ar kuriem es labprāt vēlos būt kopā. Te bija miera un svētuma gaisotne. Man ir dziļa pārliecība, ka Septītās dienas adventistu draudzes locekļi Tukumā un arī citviet ir īpaši cilvēki. Kādā brīdī es sapratu, ka arī vēlos piederēt šai draudzei.

K. G.: Kas Tev palīdzēja sagatavoties kristībām?

O. P.: Esmu kristīta adventistu Tukuma draudzē 2025. gada 13. decembrī. Gribu pateikties mācītājam Daumandam, ar kuru gatavojos kristībām, par viņa pacietību un iejūtību. Viņš ieguldīja lielu darbu, strādājot ar mani. Sirsnīgi pateicos Dacei un Maijai par morālu atbalstu un Daigai par garīgo sadraudzību! Pateicos Dievam par māsām un brāļiem Tukuma draudzē, ka viņi pieņēma mani savā saimē!

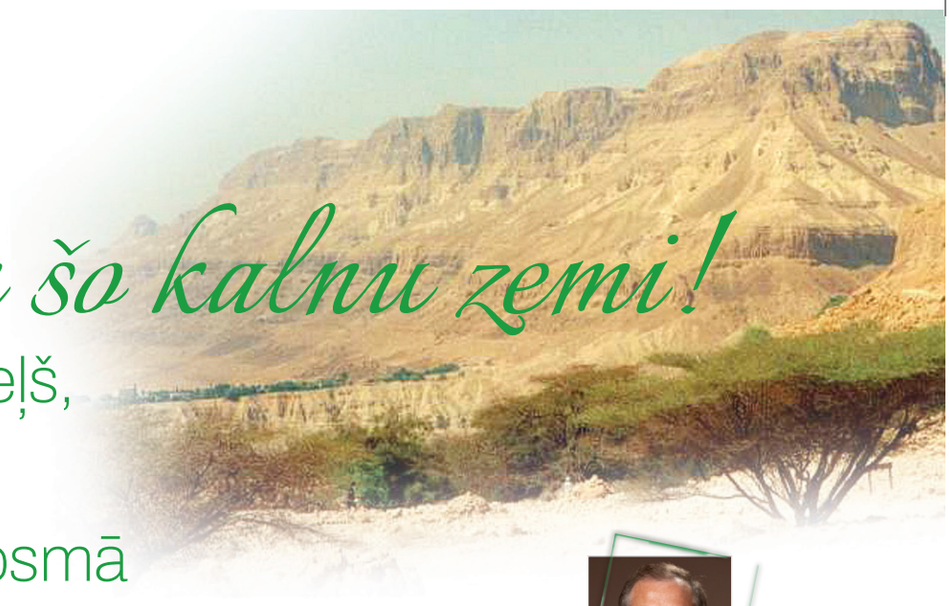
K. G.: Man prieks, ka esi atradusi Jēzū Draugu un ka esi atradusi savu garīgo ģimeni! Kāds ir Tavs secinājums, atskatoties uz Dieva vadību Tavā ticības ceļā?

O. P.: Bībele mums parāda, ka draudze nav tikai celtne, bet vispirms – cilvēki. Tāpēc no visas sirds novēlu nu jau manai draudzei, Dieva templim, kur dzīvo Svētais Gars, kļūt stiprākai caur tiem cilvēkiem, kas pieder Dieva draudzei!

Kaspars Giberts no Tukuma draudzes

Foto: A. Bičolis

Dod man šo kalnu zemi!

Kāleba ticības ceļš, kas nebeidzas kādā vecuma posmā

(Jozuas 14:6–15; 4. Moz. 14:24)

Tālivaldis Vilnis,
Rūjienas draudzes un Valkas draudzes mācītājs, LDS Mācītāju nodaļas vadītājs

Bībele nerunā par izdomātiem cilvēkiem un teorijām. Tā runā par īstu dzīvi, par reālām izvēlēm, reālām bailēm, reālām uzvarām un arī reāliem dzīves posmiem.

Tas ir īpaši aktuāli šodien. Mēs dzīvojam laikā, kad cilvēki daudzviet pasaulē dzīvo ilgāk nekā agrāk. Dzīve vairs nav tikai "jaunība-pusmūžs-vecums", bet drīzāk vairāki posmi ar pārmaiņām, jaunām izvēlēm un pat jauniem sākumiem. Kādreiz cilvēkam 40 vai 50 gadu vecumā nereti šķita: "Nu, dzīve jau iet uz norietu!" Šodien redzam ko citu – cilvēki 70 vai 80 gadu vecumā sāk sportot, apgūst jaunas prasmes, atrod hobijus, maina paradumus un nereti tieši dzīves otrajā pusē sāk dzīvot apzinātāk.

Tieši tāpēc Kāleba stāsts ir tik spēcīgs. Tas ir stāsts par vīru, kurš 85 gadu vecumā nevis atkāpjas, bet nostājas droši un saka: "Dod man šo kalnu zemi!" (Joz. 14:12) Viņš neprasa vieglāko vietu. Viņš neprasa līdzenumu. Viņš prasa kalnu zemi, turklāt tur vēl atrodas nocietinātas pilsētas un ienaidnieki. Tomēr viņš ir gatavs kāpt un doties uz priekšu.

Šis stāsts mūs ved pie vienkārša, bet ļoti svarīga jautājuma: "Kāds ir mans kalns šajā dzīves posmā?"

Katrs dzīves posms ir jauns kalpošanas lauks, un gudrība ir iegūstama lūgšanā.

Kāleba dzīve parāda – Dievs nav Dievs tikai vienam dzīves posmam, Viņš vada mūs visu dzīves ceļu. Ir gadi, kad galvenā uzmanība tiek veltīta ģimenei un bērniem. Tad pienāk brīdis, kad bērni izaug un aiziet savā dzīvē, un cilvēkam atveras cita telpa – citi pienākumi, citas iespējas, citi uzdevumi. Ir posmi, kad ir vairāk spēka, un ir posmi, kad ir vairāk brieduma un pieredzes. Un katrā posmā ir vērts lūgt: "Kungs, ko Tu gribi, lai es šajā dzīves periodā daru, lai kalpotu Tev, pagodinātu Tevi un nestu svētību cilvēkiem?"

Te lūgšanai ir izšķiroša nozīme. Elena Vaita raksta: "Lūgšana ir sirds atvēršana Dievam kā Draugam." (Ceļš pie Kristus, 93. lpp.) Lūgšana nav tikai vajadzību saraksts, bet gan dziļš jautājums Dievam: "Kur vēl es varu kalpot?"

Draudzē ir svarīgi atcerēties vienu patiesību – Dieva darbā nav pensionēšanās vecuma. Mainās kalpošanas forma, apjoms un iespējas, bet kalpošanas gars nebeidzas. Ja cilvēks vairs nevar daudz kustēties vai braukt, viņš joprojām var ļoti spēcīgi kalpot ar lūgšanām. Dažkārt tieši aizlūgšanu kalpošana kļūst par neredzamu pamatu, kas notur draudzi.

Dievs vērtē un svētī kalpošanu no visas sirds

Kālebs atceras, kā izlūkošanas laikā bija runājis patiesi un taisni: "[..] un es viņam atbildēju pēc labākās sirdsapziņas." (Joz. 14:7) Šie vārdi atklāj sirdi, ko Dievs svētī. Dievs redz ne tikai ārieni, bet arī motīvus, patiesumu un uzticību. Ne vienmēr visiem ir vienādas iespējas vai vienāds dzīves ritms. Bet katram ir iespēja kalpot no sirds – ar to, kas dots šodien.

Kālebs ir entuziasma pilns arī 85 gadu vecumā, jo viņa sirdī ir dzīvs kalpošanas gars. Te redzama praktiska patiesība – arī vecākam cilvēkam ir vajadzīgs virziens. Ne vienmēr liels, bet skaidrs. Ja nav nākamā soļa, cilvēks viegli ieslīgst vai nu tikai atmiņās, vai tikai raizēs. Savukārt ticība skatās uz priekšu: "Kungs, ko es varu darīt šodien? Kāds ir mans nākamais ticības solis?"

Kālebam bija "cits gars" – viņš baroja savu ticību, nevis bailes

Dievs pats par Kālebu saka: "[..] tādēļ ka viņam bija cits gars un tas ir Man sekojis [..]" (4. Moz. 14:24)

Kas bija šis "cits gars"? Tas bija gars, kas nebarojās no bailēm. Toreiz daudzi redzēja milzus un nocietinātas pilsētas, un no tā izauga panika. Kālebs redzēja to pašu realitāti, bet viņš izvēlējās skatīties uz Dieva spēku un Dieva darbiem.

Bailes nav svešas nevienam. Mēs visi esam cilvēki ar emocijām. Ticība nav baiļu noliegšana, ticība ir baiļu pārveidošana. Bailes var kļūt par signālu – man vajag vēl vairāk Dieva klātbūtnes, man vajag sev atgādināt, ko Dievs jau ir darījis, un man vajag spert soli, nevis apstāties.

Kālebs māca plānot lielus plānus lielam Dievam. Ja mēs plānojam tikai

to, ko varam droši kontrolēt, ticībai paliek maz vietas. Bet ja dzīvojam tā, ka Dievam ir kur parādīt Savu spēku, tad arī mūsu dzīve kļūst par lielu liecību.

Īpaši ar gadiem cilvēkā var pieaugt piesardzība, jo ir vairāk pieredzes, vairāk atmiņu, vairāk stāstu par neveiksmēm. Kālebs izvēlējās pretējo, viņš nezaudēja drosmi un izaugsmes virzienu.

Dievs vērtē uzticību – kalpošana nav īss projekts, bet gan visas dzīves ceļš

Mūsdienās cilvēki bieži domā "projektu valodā". Mēs plānojam īsus posmus – te viens mērķis, te otra iniciatīva, te kāds uzdevums uz noteiktu laiku. Tas pats par sevi nav slikti, dzīvē tiešām ir vajadzīgi konkrēti soļi, plāni un "projekti". Bet ticības dzīve nav īstermiņa projekts. Kalpošana Kungam nav viena sezona, kuru "izpildi" un noliec malā. Tā ir visas dzīves lielais projekts – ceļš, kurā mēs augam, mācāmies, krītam un ceļamies, maināmies un kļūstam vairāk pieredzējuši. Tieši tāpēc Kālebs ir tik spēcīgs piemērs. Viņš redzēja savu dzīvi kā vienotu aicinājumu – aktīvu sekošanu Dievam. Nevis "kaut ko pamēģināt kādu brīdi", bet dzīvot tā, lai viss mūžs būtu veltīts Kungam. Un šeit ir būtiska patiesība: kalpošanas formas var mainīties, bet kalpošanas sirds paliek.

Vienā dzīves posmā cilvēks kalpo ar spēku un tempu. Citā – ar briedumu, mieru, padomu, uzticīgu klātbūtni. Reizēm ar darbu, reizēm ar vārdu, reizēm ar aizlūgšanu. Bet tas joprojām ir tas pats ceļš, tas pats aicinājums, tas pats Kungs.

Tāpēc Kālebs nav "vienas īsas sezonas cilvēks". Viņš neapstājas ne jaunībā, ne pusmūžā, ne vecumā. Viņš turpina kāpt ticības kalnos, jo viņam kalpošana nav epizode, bet dzīves virziens.

Tāpēc katram ir vērts sev pajautāt: "Kāds ir mans kalns šobrīd?" Kalns ne vienmēr nozīmē publisku projektu vai lielu amatu. Kalns var būt attiecību atjaunošana, veselības sakārtošana, rakstura izmaiņa, kāda cilvēka iedrošināšana,

> "Ja mēs plānojam tikai to, ko varam droši kontrolēt, ticībai paliek maz vietas. Bet ja dzīvojam tā, ka Dievam ir kur parādīt Savu spēku, tad arī mūsu dzīve kļūst par lielu liecību.

kalpošana ģimenē, palīdzība draudzē, aizlūgšanas. Dievs neprasa, lai mēs darām visu. Viņš aicina būt uzticīgiem tur, kur Viņš mūs ir nolicis. Un tas sākas ar vienkāršu, godīgu atbildi: "Kas man padodas, kādas ir manas dāvanas, kur es varu būt par svētību?"

Kālebs paļāvās uz Dieva klātbūtni – "varbūt Tas Kungs būs ar mani"

Kālebs nesaka: "Es viens pats visu varu." Viņš saka: "[..] varbūt Tas Kungs būs ar mani [..]" (Joz. 14:12) Ticība nav iedomība. Ticība ir paļāvība. Un šis princips ir īpaši svarīgs arī pieredzējušiem kristiešiem un kalpotājiem.

Dažreiz var šķist, ka ticības lietās mēs "tiekam cauri" ar ieradumu, pieredzi un zināšanām. Bet pienāk brīži, kad saproti – ar to vien nepietiek. Ir situācijas, kurās paliek tikai lūgšana un pilnīga vajadzība pēc Dieva vadības. Tas nav vājums. Tas ir briedums. Tieši tāpēc draudzei ir tik nozīmīga loma – mēs esam vieta, kur cilvēks tiek stiprināts.

Bībele saka: "[..] neatstādami savas sapulces [..], bet cits citu paskubinādami [..]" (Ebr. 10:25) Dievkalpojums nav tikai tradīcija vai programma. Tā ir vieta, kur mēs atnākam ar saviem jautājumiem, satraukumiem, bailēm, kritieniem un nogurumu un kur mēs cits citu paceļam, kur mēs cits citam atgādinām: "Dievs joprojām ir ar mums!"

Cieņa pret vadītājiem, kurus Dievs ir iecēlis

Kāleba piemērs ir īpašs arī šajā ziņā. Viņš bija kopā ar Jozuu starp izlūkiem, viņi bija līdzīgā statusā. Taču vēlāk Dievs aicināja Jozuu kļūt par vadītāju, un Kālebs to pieņem bez skaudības un bez sacensības.

Bībelē ir piemēri, kur vadītāji tiek apšaubīti un grauti skaudības dēļ, kā gadījumā ar Mirjamas un Ārona nostāšanos pret Mozu. Kālebs iet citu ceļu, viņš ir drosmīgs, spēcīgs un darbīgs, bet viņš respektē Dieva ieceltu vadību.

Tas ir svarīgs princips draudzē arī šodien. Mēs ievēlam draudzes vecākos, gatavojam vadītājus, uzticam pienākumus, un tad mēs viņus arī cienām un atbalstām. Draudzes kalpošana nav individuāls projekts. Tā ir kopīga Dieva darba struktūra, kurā visiem ir sava vieta. Cieņa pret vadību ir attieksme, kas palīdz draudzei palikt vienotai un augt, nevis šķelties. Tā ir praktiska ticība, jo Dievs darbojas caur kārtību un atbildību.

Noslēgums

Kāleba stāsts ir spēcīgs iedrošinājums katram dzīves posmam. Tas saka: "Nav tāda vecuma, kurā Dievs vairs nevar dot virzienu, spēku un uzdevumu. Ticības kalni var mainīties, bet kāpšana vienmēr turpināsies!"

Tāpēc paņemsim sev no šī stāsta divas vienkāršas lietas.

Pirmkārt, lūgšanu: "Kungs, dod man gudrību šajā dzīves posmā! Parādi manu ticības kalnu, kurā man ir jākāpj, un esi ar mani!"

Otrkārt, praktisku soli: šajā nedēļā iedrošini vienu cilvēku – uzraksti, piezvani, aizlūdz! Jo draudze nav vieta, kur sanāk kopā ideāli cilvēki. Draudze ir vieta, kur Dievs ceļ, stiprina un vada tos, kas pie Viņa nāk.

Tad arī mēs šodien kopā ar Kālebu varam lūgt: "Dod man šo kalnu zemi!" Āmen.

TĒMA

ATLIKUMS UN TĀ MISIJA

Andris Pešelis,
Auces draudzes, Dobeles draudzes
un Jelgavas draudzes mācītājs

Šajā septītās dienas adventistu doktrīnā uzsvērts, ka vispasaules draudzi veido visi patiesi Kristum ticīgie, tomēr pēdējās dienās tiek aicināts īpašs atlikums, kura uzdevums ir vispārējās atkrišanas laikā izcelt Dieva baušļus un Jēzus ticību. Šis atlikums paziņo par tiesas stundas sākšanos, pasludina glābšanu Kristū un vēsta par Viņa otrās atnākšanas tuvošanos. Atlikuma darbību simbolizē Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā aprakstītā triju eņģeļu vēsts, kuras laikā, kamēr Debesīs notiek tiesa, tie vada pie grēku nožēlas un reformācijas uz Zemes. Šajā vispasaules misijā ir aicināts piedalīties ikviens.

Tālāk seko fragmenti no doktrīnas teksta grāmatā "Septītās dienas adventisti tic".

KAS IR ATLIKUMS?

Aprakstot pūķa cīņu pret sievu un viņas pēcnācējiem, Jānis piemin "pārējos viņas cilts locekļus" (Atkl. 12:17). Šis izteikums nozīmē "atlikušie" jeb "atlikums" (Atkl. 12:17, Glika un KJV). Atlikumu Bībele attēlo kā nelielu Dieva ļaužu grupu, kuri cauri postošām nelaimēm, kariem un baznīcas atkrišanai paliek uzticīgi Dievam. Šis uzticīgais atlikums ir sakne, no kuras Dievs visos laikos ir vairojis Savu redzamo draudzi uz zemes (2. Laiku 30:6; Ezras 9:14, 15; Jes. 10:20–22; Jer. 42:2; Ec. 6:8; 14:22).

Dievs atlikumam ir uzticējis pasludināt Viņa godību un savākt pasaulē izkaisītos Dieva ļaudis pie Viņa "svētā kalna Jeruzalemē", "Ciānas kalna" (Jes. 66:20; 37:31, 32; sal. Atkl. 14:1). Par visiem šādi saaicinātajiem Bībele saka, ka "šie ir tie, kas seko Jēram, kurp Tas arī ietu" (Atkl. 14:4).

Atkl. 12:17 aprakstīts pēdējais Dievam uzticīgo ļaužu atlikums – Viņa liecinieki pēdējās dienās pirms Kristus otrās atnākšanas.

KĀDAS IR ŠĪ ATLIKUMA RAKSTURĪGĀS IEZĪMES?

Tie "tur Dieva baušļus", un tiem "ir Jēzus Kristus liecība" (Atkl. 12:17 Glika). To pienākums ir tieši pirms Kristus atgriešanās pasludināt Dieva pēdējo brīdinājumu pasaulei – trīs eņģeļu vēsti no Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas. Tie "turas pie Dieva baušļiem un Jēzus ticības" (Atkl. 14:12 LJT).

1. Jēzus ticība. Dieva atlikuma ļaudīm ir raksturīga ticība, kas līdzinās tai, kāda piemita Jēzum. Viņi, tāpat kā Jēzus, nesatricināmi paļaujas uz Dievu un uz Svēto Rakstu autoritāti. Viņi tic, ka Jēzus Kristus ir pravietotais Mesija, Dieva Dēls, kurš nāca kā pasaules Glābējs. Viņi tic visām Bībeles patiesībām – tām pašām, ko mācīja un kam ticēja Kristus.

Tāpēc Dieva atlikums pasludina mūžīgo evaņģēliju par glābšanu ticībā Kristum. Viņi brīdina pasauli par nākušo Dieva tiesas stundu un sagatavo citus drīzumā gaidāmajai Kunga atnākšanai. Viņi iesaistās pasaules misijā, kuras nolūks ir visai cilvēcei liecināt par Dievu (Atkl. 14:6, 7; 10:11; Mt. 24:14).

2. Dieva baušļi. Atlikuma ļaužu patiesā ticība Jēzum mudina tos sekot Viņa piemēram. Jānis rakstīja: "Kas teicas paliekam Viņā, tam pienākas arī pašam tā dzīvot, kā Viņš ir dzīvojis." (1. Jāņa 2:6) Tā kā Jēzus turēja Sava Tēva baušļus, arī Viņa sekotāji paklausīs Dieva baušļiem.

Īpaši tāpēc, ka viņi ir atlikums, viņu rīcībai jāsaskan ar viņu ticības apliecību, citādi tā nekā nav vērta. Jēzus teica: "Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! – ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu." (Mt. 7:21) Kristus spēkā viņi paklausa Dieva prasībām, ieskaitot visus desmit Viņa nemainīgā morāles likuma baušļus (2. Mozus 20:1–17; Mt. 5:17–19; 19:17; Fil. 4:13).

3. Jēzus liecība. Jānis "Jēzus liecību" definē kā "pravietošanas garu" (Atkl. 19:10 JT). Atlikums vadīsies pēc Jēzus liecības, kura viņiem tiks darīta zināma caur pravietošanas dāvanu.

Šai Gara dāvanai ir jādarbojas nepārtraukti visā kristietības vēstures gājumā, "līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru" (Ef. 4:13). Tāpēc tā ir viena no galvenajām pazīmēm, pēc kurām varam atpazīt atlikumu.

Tāda pravietiska vadība dara atlikumu par pravietojumu ļaudīm, kuri pasludina pravietisku vēsti. Viņi saprot pravietojumus un māca tos citiem. Patiesības atklāsme, ko atlikums ir saņēmis, palīdz tam izpildīt savu misiju – sagatavot pasauli Kristus atnākšanai.

PIRMĀ EŅĢEĻA VĒSTS

"Un es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū; tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām; viņš sauca stiprā balsī: "Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus."" (Atkl. 14:6, 7)

Pirmais eņģelis simbolizē Dieva atlikumu, kas pasaulei nes mūžīgo evaņģēliju. Šis evaņģēlijs ir tā pati labā vēsts par Dieva bezgalīgo mīlestību, ko pasludināja jau seno laiku pravieši un apustuļi (Ebr. 4:2). Atlikums nesludina citu evaņģēliju – tikai, ņemot vērā tiesas tuvumu, atkārtoti apliecina, ka grēcinieki ticībā var tikt attaisnoti un iegūt Kristus taisnību.

Šī vēsts aicina pasauli uz grēku nožēlu. Tā mudina "bīties" jeb godāt Dievu un "dot godu" Viņam. Tam mēs esam radīti. Dieva aicinājums pielūgt Viņu jāuzlūko kontrastā aicinājumiem pielūgt zvēru un tā tēlu (Atkl. 13:3, 8, 15). Drīz vien katram būs jāizvēlas starp īsto un viltoto dievkalpošanu – vai pielūgsim Dievu saskaņā ar Viņa nosacījumiem (taisnošanu ticībā), vai uzstādīsim savus nosacījumus (taisnošanu caur darbiem).

Pavēlot pielūgt "To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus" (Atkl. 14:7; sal. 2. Mozus 20:11), pirmā eņģeļa vēsts pievērš uzmanību ceturtajam bauslim. Tā mudina uz patiesu Radītāja pielūgsmi, kas nozīmē godāt Viņa paša iecelto un baušļos apstiprināto radīšanas piemiņas zīmi – nedēļas septīto dienu, Kunga sabatu (skat. grāmatas "Septītās dienas adventisti tic" 20. nodaļu). Tāpēc pirmā eņģeļa vēsts ir aicinājums atjaunot patieso Dieva pielūgsmi, pasludinot pasaulei Kristu kā Radītāju un Kungu un Viņa doto bībelisko sabatu. Sabats ir radīšanas piemiņas zīme, kuru lielais vairums šajā pasaulē dzīvojošo neievēro.

OTRĀ EŅĢEĻA VĒSTS

"Vēl cits eņģelis, otrs, sekoja un sauca: "Kritusi, kritusi lielā Bābele, kas apdzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu."" (Atkl. 14:8)

Bābele krīt tāpēc, ka ir atraidījusi pirmā eņģeļa vēsti – evaņģēliju par taisnošanu ticībā Radītājam. Kā pirmajos gadsimtos atkrišana pārņēma Romas baznīcu, tā mūsdienās pravietojums par Bābeles krišanu piepildās, protestantismam lielā mērā atkāpjoties no mūžīgā evaņģēlija skaidrās un vienkāršās vēsts par taisnošanu ticībā, kura reiz tik spēcīgi iedvesmoja reformatorus.

Beigām tuvojoties, otrā eņģeļa vēsts iegūs aizvien lielāku nozīmi. Galīgo piepildījumu tā sasniegs, izveidojoties savienībai starp dažādām pirmā eņģeļa vēsti noraidījušām reliģiskām organizācijām. Vēsts par Bābeles krišanu tiek atkārtota Atkl. 18:2–4, līdz ar to pasludinot galīgu tās bojāeju un uzaicinot tos Dieva ļaudis, kas vēl joprojām nav sarāvuši saites ar Bābeli veidojošajām reliģiskajām struktūrām, galīgi nošķirties no tām. Tāpēc eņģelis sauc: "Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums nebūtu dalības viņas grēkos un jūs neķertu viņas mocības!" (Atkl. 18:4)

TREŠĀ EŅĢEĻA VĒSTS

To var lasīt (Atkl. 14:9–12). Atkl. 13:1–10 aprakstītais zvērs ir baznīcas un valsts savienība, kura daudzus gadsimtus pārvaldīja kristīgo pasauli un kuru apustulis Pāvils apraksta kā "grēka cilvēku" (2. Tes. 2:2–4), bet Daniēls – kā "mazo radziņu" (Dan. 7:8, 20–25; 8:9–12). Zvēra tēls simbolizē tādu atkritušās reliģijas formu, kura attīstīsies, kad baznīcas, zaudējušas īsto reformācijas garu, apvienosies ar valsti, lai savas mācības uzspiestu pārējiem. Līdz ar valsts un baznīcas apvienošanos izveidosies nevainojams zvēra – jau iepriekš, 1260 gadu periodā, patiesi ticīgos vajājušās baznīcas – tēls.

Trešā eņģeļa vēsts pievērš pasaules uzmanību sekām, kādas piedzīvos tie, kas atteiksies pieņemt mūžīgo evaņģēliju un Dieva aicinājumu atgriezties pie pareizā pielūgsmes veida. Ļaužu izvēles sekas šai vēstī attēlotas īpaši spilgti. Izvēle nav viegla, jo, lai arī ko katrs izvēlētos, viņam būs jācieš. Tie, kas paklausīs Dievam, piedzīvos pūķa dusmas (Atkl. 12:17) un saņems pat nāves draudus (Atkl. 13:15), bet tiem, kas izvēlēsies kalpot zvēram un tā tēlam, būs jāizcieš septiņas pēdējās mocības un beigās jāiet bojā "uguns jūrā" (Atkl. 15; 16; 20:14, 15).

Tomēr, lai gan kā viena, tā otra izvēle novedīs ciešanās, gala iznākums atšķirsies. Tie, kas pielūdz Radītāju, izbēgs no pūķa dusmām un kopā ar Jēru nostāsies uz Ciānas kalna (Atkl. 14:1; 7:2, 4). Zvēra un tā tēla pielūdzēji turpretim izbaudīs Dieva dusmas līdz galam un mirs svēto eņģeļu un Jēra priekšā (Atkl. 14:9, 10; 20:14).

Katram būs jāizvēlas, kam viņš kalpos. Tie, kas būs pieņēmuši taisnošanu ticībā, pielūgs Dievu Viņa paredzētajā veidā, bet tie, kas taisnību meklēs pašu darbos, pielūgs Dievu cilvēku izgudrotā veidā, paklausot zvēra un tā tēla pavēlēm. Dievam nav pieņemama tāda pielūgsmes forma, kurā cilvēku likumi tiek nostādīti augstāk par Viņa baušļiem un kurā cilvēki taisnību meklē pašu darbos, nevis ticībā, kas iegūstama caur pilnīgu pakļaušanos Dievam kā Radītājam un Pestītājam.

Dievam ir bērni visās baznīcās, bet caur atlikuma draudzi Viņš pasludina vēsti, kuras nolūks ir atjaunot pareizo pielūgsmes veidu, aicinot Viņa ļaudis iziet no atkritušajām baznīcām un sagatavojot tos Kristus atkalatnākšanai.

Atlikums, mēģinot izpildīt šo svinīgo misiju, izjūt savu vājumu un nepilnību, jo apzinās, cik daudz vēl ir Dieva ļaužu, kuri viņiem jāaicina savā pulkā. Viņi saprot, ka savu nozīmīgo uzdevumu var izpildīt vienīgi Dieva žēlastībā.

Kristus nāks drīz, un Viņa nākšanai ir nepieciešams sagatavoties, tāpēc Dievs Savā žēlastībā steidzami aicina katru: "Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums

nebūtu dalības viņas grēkos un jūs neķertu viņas mocības! Jo viņas grēku darbi sniedzas līdz debesīm, un Dievs ir pieminējis viņas noziegumus." (Atkl. 18:4, 5)

ATLIKUMS – LAODIĶEJAS DRAUDZE

Atkl. 3:16 skan pārmetums Laodiķejas draudzei par tās remdenību – "Tu saki: es esmu bagāts un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails." (Atkl 3:17)

Atlikuma draudze tiešām ir bagāta – tai ir brīva piekļuve pie Dieva Vārda, piekļuve Praviešu Gara liecībām, grāmatas, doktrīnas, rokasgrāmatas, darba kurss, vadlīnijas, misija un vīzija. Citiem vārdiem sakot, atlikuma draudzei ir viss nepieciešamais. Degsmes nav. Mērķi ir privāti, sīki un maznozīmīgi. Rezultāti necili. Pat tur, kur vienā dienā kristās miljons, pēc gada palikuši vien daži. Uz papīra un atskaitēs ir vienas vienīgas uzvaras un triumfs, miljons uz miljona.

Tomēr ārpus atskaitēm ir Laodiķejas remdenība.

Bet tā **nav** neizbēgamība. Tā ir apzināta atteikšanās no uzvaras lielajā cīņā un Uzvarētāja – Kristus. Dēļ tā daudzi taps "izspļauti" ārā.

Kristus liecina: "Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klaudzinu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani. Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, tā, kā Es esmu uzvarējis un sēdu pie Mana Tēva uz Viņa goda krēsla." (Atkl 3:20, 21)

Līga Āriņa,
LDS Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja

Uzplauksti!

Ir 6. decembris. Es ieeju zālē un uz mirkli apstājos. Tā ir pilna – daudz, daudz brīnišķīgu dažāda vecuma sieviešu. Galdiņi aizpildīti, fonā skan čalas un smiekli. Gaisā virmo kaut kas ļoti sievišķīgs, sirsnīgs un gaišs.

Un tad es ieraugu kādu ļoti senu paziņu. Viņa pirmo reizi atnākusi uz "Uzplauksti" pasākumu, kura nosaukums šoreiz ir "Viņas ticība un garīgums". Pieeju viņai klāt, apsveicinos, un viņa ar patiesu izbrīnu saka: "Līga, es nespēju noticēt tam, ko redzu! Es negaidīju, ka būs tik daudz sieviešu! Beidzot esmu atnākusi uz šo pasākumu un esmu pārsteigta. Vai atceries, ka tu man reiz, pirms daudziem gadiem, stāstīji par ieceri rīkot skaisti noformētu sieviešu pasākumu ar atklātām liecībām? Un nu es to redzu!" Tādos brīžos šķiet, ka laiks apstājas. Šo sarunu es pati vairs neatcerējos. Taču tā kļuva par vēl vienu apliecinājumu – šī nav cilvēka lolota ideja. Dievs ir tās Autors. Un Viņš to apstiprina ar Savu Vārdu: "Jūsu aicinātājs ir uzticams. Viņš būs arī darītājs." (1. Tes. 5:24)

"Uzplauksti" jau redzamie soļi sākās pavisam vienkārši. Ir grūti iedomāties, kā nepilnu divu stundu laikā Baznīcas ielas augšējā istabiņā tapa gatavs gada plāns ar pieciem pasākumiem. Dieva rokraksts ir tik smalks un vienlaikus varens – Viņš aicina nemanāmi un viegli uz kaut ko daudz lielāku, nekā sākumā spējam aptvert.

Sākotnējā doma bija par vienu nelielu pasākumu 50–60 sievietēm Mazajā zālē. Tādēļ domāju, ka komanda daudz nesabijās no tāda plāna. Mazi un mīlīgi sieviešu pasākumi... Nekas īpaši liels... Šodien tas ir izaudzis līdz 200 dalībnieču lielai auditorijai un vairāk nekā 30 cilvēku komandai. Jau tiek plānots pasākums rudenī, kas notiks hallē.

Kopā ar "Uzplauksti" komandu varu apliecināt, ka Dievam izdevās mūs nenobiedēt, mēs tikai maigi un pakāpeniski kalpojām. Ikkatra lieta, nodoms, ideja, doma ir Dievam dedzīgi pienesta lūgšanā. Caur lūgšanām ir piedzīvotas daudzas liecības un stiprinājums visa gada laikā. Lūgšanas ir "Uzplauksti" pamatu pamats jebkurā plānošanas procesā. Katram pasākumam izskanot, pienesām lūgšanu pateicību īpašo vakaru.

Gala rezultātā 2025. gadā LDS Sieviešu kalpošanas nodaļa īstenoja īpašu pasākumu ciklu ar simbolisku nosaukumu "Uzplauksti". Pieci notikumi gada garumā kļuva par garīgu ceļu – no attiecībām ģimenē līdz ticības dziļumiem.

2025. gadā notika pieci tematiski vakari:

- 08.03. – “Viņas ģimene un līdzcilvēki”,
- 10.05. – “Viņas karjera un izaugsme”,
- 17.08. – “Viņas ķermenis”,
- 11.10. – “Viņas dvēsele”,
- 06.12. – “Viņas ticība un garīgums”.

Katrs no šiem datumiem kļuva par īpašu pieturpunktu daudzu sieviešu dzīvē. Cikla mērķis bija stiprināt, iedvesmot un vienot sievietes dažādos viņu dzīves un ticības posmos. Tajā durvis bija atvērtas gan draudzes loceklēm, gan tām, kuras vēl tikai meklē savu ceļu pie Dieva. Pasākumu gaisotne bija īpaši rūpīgi veidota – netiesājoša, droša un atbalstoša vide, kurā katra sieviete varēja būt tieši tāda, kāda viņa ir, dalīties pieredzē, saņemt sapratni un justies piederīga.

“Uzplauksti” pasākumi bija paredzēti visu vecumu sievietēm – no jaunām meitenēm līdz sirmām dāmām. Tieši šāda daudzveidīga auditorija padarīja ciklu tik īpašu: dažādu paaudžu pieredze, stāsti un skatījumi bagātināja katru tikšanos, ļaujot dalībniecēm iedvesmoties, mācīties citai no citas un kopā augt gan ticībā, gan personīgajā dzīvē.

Katru pasākumu caurvija atklāti un drosmīgi dzīves stāsti. 2025. gadā ir izskanējuši 20 sieviešu liecību stāsti, un šogad turpina skanēt jauni. Sievietes dalījās liecībās par Dieva darbu savā dzīvē – par piedzīvotu dziedināšanu, atjaunotām attiecībām, drosmi mainīt profesionālo virzienu, atgūtu pašvērtību un ticību, kas palīdzējusi iziet cauri izaicinājumiem. Šīs liecības bija patiesas un neizskaistinātas. Tās runāja par izaicinājumiem, šaubām un kritieniem, bet vēl vairāk – par Dieva uzticību un spēku, kas atklājas tieši vājuma brīžos. Daudzas dalībnieces atzina, ka tieši šī atklātība palīdzējusi viņām ieraudzīt: “Es neesmu viena.” Tā ļāva ieraudzīt, ka Dievs darbojas pat visgrūtākajos dzīves brīžos, ka pat skumīgākā pieredze var kļūt par kaut ko, kas ieņem jaunu formu sievietes dzīvē, un tā ir – svētība. “Kas ar asarām sēj, tie ar gavilēm pļaus.” (Ps. 126:5)

Pasākumu atmosfēra bija īpaši veidota – ziedu dekorācijas, maigs apgaismojums, apaļie galdiņi, kas aicināja uz sarunām un savstarpēju atvērtību. Mūzika organiski papildināja stāstus, radot brīžus gan pārdomām, gan Dieva pielūgsmei. Mūzika vienmēr ir ieņēmusi īpašu vietu. Bija dziesmas, kas tika atdzejotas tieši priekš “Uzplauksti”. Reizēm radās sajūta, ka tās skan kā eņģeļu balsis – īpaši.
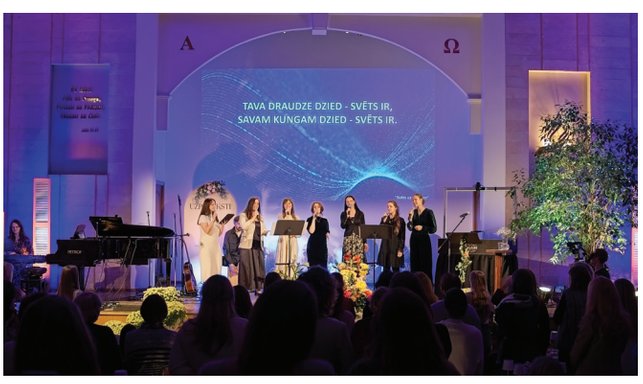
Katrā pasākumā bija veidota un rūpīgi pārdomāta mākslinieciska pieredze, kurā garīgais vēstījums tika pasniegts caur vizuāliem un radošiem elementiem – gaismām, simboliem un performancēm –, padarot to par mākslinieciski priekšnesumu, kas uzrunā sirdis un ļauj dalībniecēm izjust Dieva apsolījumus vēl īpašākā veidā.

Lielu ieguldījumu katrā pasākumā ir ielikuši vīri. Patiesībā aiz brīnišķīgā sieviešu pasākuma stāv varena vīru komanda, kas parūpējas par zāles iekārtojumu, ēdienu sagatavošanu, trauku novākšanu, tehnisko nodrošinājumu skaņai, gaismai, prezentācijām. Tas ir spēcīgs atbalsts, lai viss taptu un notiktu katrs “Uzplauksti” pasākums.

Katra dalībniece tika sagaidīta ar sirsnību un rūpēm – neliela dāvaniņa ar garīgu vēstījumu, gards ēdiens un laipna uzņemšana radīja sajūtu: tu esi gaidīta, tu esi vērtīga.

Dalībnieču atsauksmju ir tiešām daudz, bet šeit vēlamies līdzdalīt mazu daļiņu, kas mūs kā komandu stiprināja darboties. Bieži Dieva darbs pie sirds notiek klusumā – starp cilvēku un Dievu –, bet dzirdētās liecības palīdz ticēt, ka šādi kalpot ir tā vērts un ka tam ir jēga.

"Sirsnīgs paldies jums par šo svētīgo kalpošanu! Paldies arī sievietēm un viņu ģimenēm, kuras bija gatavas tik ļoti atklāties. Tas deva cerību uz pilnīgu Dieva dziedinājumu kādām savām ikdienas cīņām, sāpēm, lauztām cerībām, zaudējumiem. Paldies par prieku un dvēselisko kopību!"

"Sieviešu pieredzes stāsti bija tik uzrunājoši un sirdi plosoši, ka raudāju pasākuma laikā un raudāju vēl visu vakaru pēc tam. Dievs ļoti spēcīgi uzrunāja manu sirdi caur šiem stāstiem un atklāja patiesības par manu dzīvi, par ko iepriekš pat nebiju aizdomājusies/ nojautusi. Tas bija tik apgaismojoši un dziedinoši, ka to grūti vārdos aprakstīt."

"Katrs "Uzplauksti" ir ļāvis manam ziedam atvērties, sāpēm izsāpēt, apzināties problēmu, nolikt tās risinājumu Dieva rokās."

"Tāda sajūta, ka Dievs sūtīja mani pie galdiņa, kur apsēdos, kur nemanīju, kā atveru sirdi un dvēseli. Tik burvīgas meitenes, ka nepamanīju, kā kamolīti gandrīz viena pati satinu. Kad sapratu, kļuva neērti, bet sirds tā atveras... Paldies tām sievietēm pie galdiņa, kuras bija pacietīgas, biju apņēmības pilna būt stipra, bet vakars tā iedvesmoja..."

"Paldies, ka dodat iespēju izdzīvot, izjust, ticēt, saskatīt, saklausīt... Jūs darāt lielu darbu..."

"Es nevaru doties pie miera, nepasakot, cik ļoti spēcīgs, svētīgs, vērtīgs, iedvesmojošs un izglītojošs bija šis "Uzplauksti" notikums!!! Es sajutos tik ļoti iederīga un lutināta! To nevar aprakstīt, ko esat ieguldījušas, lai tas viss notiktu, un vēl tāda kvalitāte! Šodien varēju baudīt un saņemt. Es nespēju aprakstīt, cik pateicīga esmu, un zinu, ka tādas mēs esam daudzas. Tas ir Dieva darbs, ko jūs paveicāt, atstājot paliekošas sekas mūsu sirdī, prātā un dvēselē."

Noslēdzoties 6. decembra vakaram par ticību un garīgumu, kļuva skaidrs – "Uzplauksti" nav tikai pieci datumi kalendārā. Tas ir process, kurā sievietes aug personīgās attiecībās ar Dievu, apzinās savu identitāti un kļūst par svētību citiem – savā ģimenē, draudzē un sabiedrībā.

Daudzu sieviešu jautājums bija: "Kad būs turpinājums?"

Gribu atklāt, ka, plānojot 6. decembra pasākumu, paralēli tika iesniegts misijas projekts Transeiropas divīzijas Misijas nodaļai par plašāku kalpošanu ārpus draudzes telpām. Ar pateicību varam dalīties, ka projekts ir APSTIPRINĀTS!

Šī gada 7**. novembrī** notiks sieviešu lielā konference **"Uzplauksti 2026"** – vienas dienas iedvesmojošs pasākums ar mērķi stiprināt sievietes garīgi un emocionāli, palīdzot piedzīvot Dieva klātbūtni un savstarpēju vienotību. Plānots pulcēt vismaz 300 dalībnieces, īpaši aicinot sievietes no ārpus draudzes vides, tādēļ konferences valoda būs vienkārša un saprotama arī nekristiešiem. Konference radīs atvērtu un pieejamu vidi jebkurai sievietei. Īpašās viešņas būs Transeiropas divīzijas vairāku nodaļu vadītājas – Kārena Holforde (*Karen Holford*) un Silvija Mendesa (*Sylvia Mendez*).

Ar šo konferenci vēlamies nest adventistu vārdu plašāk Latvijas sabiedrībā, jo jau šobrīd, sastopot citu konfesiju pārstāvjus, bieži gadās dzirdēt, ka par "Uzplauksti" pasākumiem viņi jau ir dzirdējuši un ka tie tiek raksturoti kā patiesi īpaši un iedvesmojoši.

Pasākuma formāts ar apaļajiem galdiņiem un aktīvu līdzdalību prasa plašākas telpas, jo draudzes dievnams jau šobrīd ir sasniedzis maksimālo uzņemšanas kapacitāti, tādēļ konference notiks ārpus tā, lai ikvienai būtu iespēja piedalīties.

"Uzplauksti" nav tikai pasākumu cikls. Tas ir Dieva aicinājums sievietēm atvērties, saņemt dziedināšanu, augt un kļūt par svētību citiem. Tas ir apliecinājums, ka, ja Dievs aicina, Viņš arī piepilda.

Varbūt tas, kas sākās kā klusa doma sirdī, šodien kļūst par liecību, ko varam drosmīgi izteikt līdz ar psalmista vārdiem: **"Es sludināšu Tavu taisnību lielas draudzes priekšā."** (Ps. 40:10)

Lai Dievs turpina vest, paplašināt robežas un darīt vairāk, nekā spējam lūgt vai saprast! Jo "Uzplauksti" patiesībā ir stāsts nevis par mums, bet par Dievu.

Vineta Krauliņa,
LDS Komunikācijas nodaļas vadītāja

Indijas misijas ceļojums 2026

Vēl joprojām turpinu priecāties par to, ka nu jau vairākus gadus uz Indiju lidojam janvārī, nevis vasaras tveicē kā agrāk. Janvārī Indijā ir ziema, kas nozīmē, ka pa dienu ir silts – kādi 28–30 grādi –, bet naktis ir aukstas. No rīta, mostoties Ammapetas ciemā uz terases, viss apkārt ir klāts ar baltu miglu. Ja uz veļas auklas būs aizmirsies dvielis, tas būs slapjš, kā tikko no veļas mašīnas izņemts. Ap pulksten desmitiem migla pēkšņi izklīst, un varam sākt priecāties par sauli un zilām debesīm.

Šogad bijām kopā desmit braucēji – Māris Krauliņš, Džons Bišops un vēl seši cilvēki no Londonas draudzes, kā arī mēs ar Agri Janišauski no Latvijas. Parasti mēs lidojām uz Haiderabadas lidostu, bet šogad Māris bija izmainījis ceļojuma maršrutu, un mēs lidojām uz Indijas galvaspilsētu Deli.

Pēdējos pāris gadus mūsu pieredze Haiderabadas lidostā bija diezgan nepatīkama un stresaina, jo Indijas valdošā vara ir negatīvi noskaņota pret kristietības izplatīšanu viņu valstī. Tādēļ robežsargi veic pamatīgu pratināšanu – vai tikai mēs neplānojam kādas reliģiskas aktivitātes. Neveiksmīgas sarunas rezultātā var draudēt tūlītējs mājupceļš bez iespējas šķērsot Indijas robežu.

Par laimi, Deli ik dienas iebrauc tik daudz tūristu, ka tur nevienam nav laika uzdot līdzīgus jautājumus. Un tā, laimīgi tikuši pie ieceļošanas vīzām, sapratām, ka turpmāk tā arī jādara – vispirms jālido uz Deli, bet tad, kad vīzas zīmogs jau ir pasē, varam lidot uz savu galamērķi Haiderabadu.

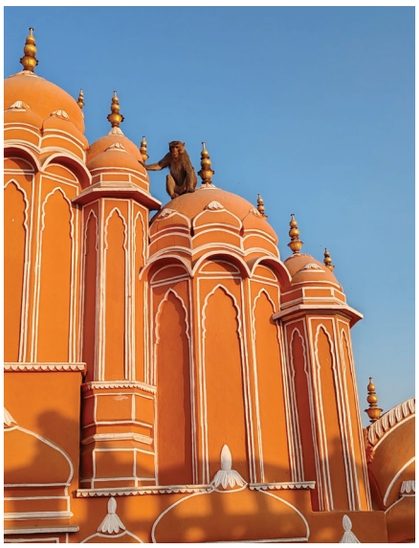
Vienmēr pēc garā lidojuma ir vajadzīga arī atpūta un neliela aklimatizācija. Tā ir arī mūsu tradīcija – tiem, kas piedalās Indijas bērnu programmā pirmo reizi, nedaudz parādīt kultūrvēsturiskos piemineklus un pilsētu.

Šoreiz Mārim bija kāds īpašs plāns. Mēs devāmies aplūkot vienu no pasaules brīnumiem – slaveno Tadžmahalu, celtni, kuru mīlošais vīrs bija uzcēlis par godu savai mirušajai sievai. Nākamajā dienā devāmies vēl vienā aizraujošā ekskursijā uz blakus esošo Radžastānas štatu, kur apmeklējām tā saukto Rozā pilsētu. Šajā pilsētā senlaicīgās ēkas ir krāsotas bēši rozā krāsā, un pilsētas centrā apmeklētājiem ir atvērtas trīs senlaicīgas pilis. Staigājot pa šo pilsētu un aplūkojot tās senatīgās celtnes, bija sajūta, ka atrodamies citā laikā – it kā laiks būtu apstājies pirms vairākiem gadsimtiem. Taču, visu to vērojot, es sajutu tādas misionāra ilgas: kaut varētu šeit darīt to liecināšanas darbu, ko Dievs mums katram ir uzticējis!

Un Dievs brīnišķīgi atbildēja uz šīm ilgām. Man izdevās iedraudzēties ar mūsu ekskursijas gidu, savstarpēji apmainīties ar kontaktinformāciju, un nu mēs jau uzturam saraksti.

Visiespaidīgākā tikšanās Deli bija mūsu Septītās dienas adventistu divīzijas biroja apmeklējums. Divīzijas vadošie darbinieki mūs plaši iepazīstināja ar darbu, kas tiek veikts dažādās Indijas vietās, un labprāt uzklausīja mūsu misijas plānus un jau paveikto. Šī tikšanās pavēra jaunas durvis un vēl daudz plašākas kalpošanas iespējas.

Nonākot Ammapetā, nākamajā

Rozā pilsēta

Elku templi

Māris un Vineta Krauliņi

Džaipura

Pils iekštelpas

Agris iemūžina pils greznību

Māris Zilajā istabā

Dievkalpojumā

Nuzvidas dievnams vakarā

Skolas apmeklējuma laikā

Tadžmahalā

Mūsu mājvieta

Naktis ārā uz terases

Mūsu vannas istaba

Top siltais ūdens

Top gardais tomātu karijs

Ramadevi tētis pēc satiksmes negadījuma

Audumu veikalā ar pārdevējām

Ielas sarunas

Meitene gaida sponsoru

Ammapetā

Evaņģēlizācijas sanāksme Ammapetā

Ammapetā

Nokristīto sveikšana

dienā jau sākām evaņģelizācijas programmas piecos ciemos vienlaicīgi. Rezultātā nokristījās 20 Dievam dārgas dvēseles, un vēl 25 gatavojas kristībām.

Kā jau katrā Indijas braucienā, katra reize ir īpaša ar saviem piedzīvojumiem un notikumiem. Ammapalemas ciemā, uz kuru Māris katru vakaru devās vairākas stundas garā ceļā ar motociklu, vietējās draudzes cilvēkiem bija sapnis, ka draudzes ēkai priekšā esošajā lielajā laukumā varētu uzcelt adventistu skolu. Šis sapnis tika nests Dieva priekšā neskaitāmās lūgšanās, un Dievs dāvāja atbildi. Šoreiz mēs jau piedalījāmies skolas pamatakmens iemūrēšanā un svinīgā dievkalpojumā par godu celtniecības uzsākšanai. Tas bija neaizmirstams un aizkustinošs brīdis, īpaši domājot par tām daudzajām dzīvēm un bērnu likteņiem, kas šajā skolā piedzīvos izmaiņas. Dievs bija izredzējis cilvēku, kurš ir gatavs ziedot šim mērķim – skolas celtniecībai.

Protams, kā jau katru gadu, mēs arī apmeklējām vairākas skolas, kurās mācās mūsu projekta audzēkņi. Veicām tur kārtējos maksājumus, sarunājāmies ar studentiem un viņu vecākiem.

Viena tikšanās man bija īpaši neaizmirstama un svarīga. Runa ir par Nitinu. Tas bija pirms daudziem gadiem, kad, braucot ārā no Nuzvidas, lai dotos uz lidostu, Mārim pēkšņi piezvanīja skolas direktors un sirsnīgi lūdza par šo zēnu, kurš esot no ļoti nabadzīgas ģimenes, bet ar ārkārtīgi gudru galvu. Direktors lūdza, lai mēs viņam atrodam sponsoru un uzņemam savā projektā. Paņēmām zēna adresi un devāmies viņu apciemot. Skats bija satriecošs – apaļa būda ar niedru jumtu, bez logiem. Lai iekļūtu tās vienīgajā telpā, bija stipri jānoliecas. Tur visa lielā ģimene naktī noklāj drēbes uz smiltīm un visi, cieši saspiedušies rindā, pavada nakts stundas – vectētiņš, vecmāmiņa, tētis, mamma un pieci bērni. Nebija ne tualetes, ne vannas istabas, ne virtuves. To visu redzot, mūsu sirds sažņaudzās. Tūlīt pat mēs paņēmām zēnu prom no mājām un iekārtojām viņu skolas internātā.

Šoreiz Nitinu satiku pēc vairākiem gadiem, un tas man bija

Skolas pamatakmens iemūrēšana

Jaunās skolas celtniecības svinīga iesvētīšana

Nitins

liels pārsteigums. Es ieraudzīju pievilcīgu jaunekli ar siltām, Kristus mīlestību izstarojošām acīm, laipnu un sirsnīgu raksturu un bakalaura grādu māszinībās. Tādu pārmaiņu dēļ ir vērti visi upuri un visi grūtumi – piedzīvot, kā cilvēks, nākot no tādas nabadzības un bezcerības, var iegūt labu augstāko izglītību un cienījamu stāvokli sabiedrībā, kļūstot par svētību gan savai ģimenei, gan daudziem citiem cilvēkiem.

Liels prieks bija arī satikt mūsu mācītāju Eliju, kurš pagājušajā gadā bija pārcietis vairākas smagas vēdera operācijas un infekciju. Mūsu visu lūgšanas Dievs ir brīnišķīgi uzklausījis, un šogad Elija jau ir atlabis, atspirdzis un atgriezies savā mācītāja darbā un kalpošanā.

Diemžēl šajā pasaulē bēdu saraksts nebeidzas, un šogad regulāri apmeklējām mūsu studentes Ramadevi māju, lai aizlūgtu par viņas tēti, kurš ir cietis smagā ceļu satiksmes negadījumā un jau pācietis vairākas operācijas – gan vēdera, gan galvas –, un pašlaik var atrasties tikai guļus stāvoklī, savas ģimenes aprūpē. Šie cilvēki ir dziļi ticīgi mūsu draudzes locekļi, tāpēc arī mums lūdzot ir stipra ticība un paļāvība uz Debesu Tēva palīdzību. Ārsti prognozē, ka no gultas celties viņš varēs tikai pēc trim mēnešiem.

Ne katra brauciena laikā mēs varam sastapt visus mūsu audzēkņus, jo viņi mācās dažādās skolās un dažādās pilsētās, bet ir liels prieks par katru, ko satiekam, sevišķi vērojot viņu izaugsmi un pozitīvās izmaiņas viņu dzīvē.

Protams, man gribētos stāstīt vēl par daudziem citiem mūsu bērniem un viņu izmainītajiem likteņiem, bet vairāk tad atkal kādā citā reizē!

Galvenā atziņa, ko sapratu atkal un atkal, ir tā, ka tas lielais Darītājs šajā projektā, sākot no bērnu skološanas līdz evaņģelizācijas pasākumiem un visām pieliktajām pūlēm, ir Dievs. Viņš arī uzrunā sirdis ziedot šim projektam un mainīt šo nabadzīgo bērnu dzīvi.

Paldies, ja esi viens no Debesu Tēva uzrunātajiem un piedalies! Druvas ir gatavas pļaujai!

Jauna bērnu sabatskolas programma

“Kopā ar Jēzu” (Alive in Jesus)

- **Bībeles mācību programma, ko izstrādājusi Ģenerālkonferences Sabatskolas un personīgās kalpošanas nodaļa.**
- **Mērķis. Veicināt mūsu bērnu un jauniešu garīgo dzīvi, pieaugot mūžīgās attiecībās ar Jēzu no zīdaiņa vecuma līdz 18 gadu vecumam.**

“Māci savam bērnam viņa ceļu, no tā viņš neatstājas arī tad, kad viņš jau vecs kļuvis.” (Sal. pam. 22:6)

Programma “Kopā ar Jēzu” iepazīstina bērnus un jauniešus ar Jēzu, ienesot viņu dzīvē brīnišķīgos Bībeles stāstus un mācības, tajā skaitā skaidras Septītās dienas adventistu 28 pamatmācības. Šī mācību programma atklāj bērniem un jauniešiem, ka Bībeles patiesības ir nemainīgas un uzticamas, sagatavojot viņus jēgpilni pašiem pētīt Bībeli, lai dalītos Bībeles patiesībās ar citiem.

“Nekas nevar vairāk stiprināt mūsu uztveri kā Svēto Rakstu pētīšana. Neviena cita grāmata tā nespēj pacelt domas un pavairot spējas kā Bībeles plašās patiesības. Ja Dieva Vārds būtu pētīts, kā to vajadzētu darīt, tad cilvēkiem šodien būtu tāds prāta plašums, tāds rakstura cēlums un tāda mērķtiecība, kādu šajos laikos reti var sasniegt.”

(E. Vaita. “Ceļš pie Kristus”, 90. lpp. oriģ.)

PROGRAMMAS TRĪS PĪLĀRI

1) ŽĒLASTĪBA

Jēzus mīl ikvienu un katram piedāvā žēlastību un glābšanu. Šī apbrīnojamā dāvana ir bez maksas, nepelnīta un mums grūti saprotama. Tomēr, kad mēs to pieņemam, tā mūs maina un mēs atsaucamies atbildēt Dievam mīlestībā un paklausībā.

“Dievs pieņem cilvēkus tādus, kādi tie ir, ar visiem cilvēciskajiem rakstura elementiem, un sagatavo Savam darbam, ja vien tie grib pakļauties un mācīties no Viņa. Tie tiek izraudzīti ne tāpēc, ka ir pilnīgi, bet lai, neskatoties uz viņu nepilnībām, atzīdami un izdzīvodami patiesību, Kristus žēlastībā tiktu pārveidoti Viņa līdzībā.”

(E. Vaita. “Laikmetu ilgas”, 294. lpp. oriģ.)

2) RAKSTURA ATTĪSTĪBA

Kad esam pastāvīgās attiecībās ar Jēzu un piedzīvojam Viņa žēlastību, mēs ļaujam Viņam mūs “apgriezt”, kad tas ir nepieciešams (Jāņa 15:2), lai nestu augļus Viņa godam (skat. 4. pantu). Šī programma atklāj bērniem, ka viņi tiek novērtēti, mīlēti un pieņemti, un rosina attīstīt Kristum līdzīgu raksturu.

Rakstura attīstības fokuss tiek akcentēts sadaļās “Galvenā doma” un “Nedēļas vārds”. “Nedēļas vārdu” vecāki un bērni tiek aicināti lietot savā ikdienas dzīvē.

“Rakstura veidošana ir vissvarīgākais darbs, kāds jebkad uzticēts cilvēcīgām būtnēm; šīs lietas rūpīga pētīšana nekad nav bijusi tik svarīga kā tagad. Nekad neviena agrākā paaudze nav bijusi aicināta sastapties ar tik daudz svarīgiem notikumiem, nekad agrāk jaunekļiem un jaunavām nav bijis jāstājas pretī tik lielām briesmām kā tagad.”

(E. Vaita. “Audzināšana”, 225. lpp. oriģ.)

3) MISIJA

Katrā nodarbībā tiek iekļauts fokuss uz misiju, piemēram, palīdzēšana mājas darbos, kalpošana citiem, dalīšanās savā ticībā, Bībeles stāsta pārstāstīšana vai Bībeles stundu vadīšana draugiem. Šī mācību programma ievirza mūsu jauniešus būt aktīviem dalībniekiem draudzes misijā.

"Tieši kalpošanā mēs atrodam savu lielāko prieku un augstāko izglītību." (E. Vaita. "Audzināšana", 309. lpp. oriģ.)

JAUNAIS MATERIĀLS IR SADALĪTS VECUMPOSMOS:

0–12 mēneši (viena gada cikls),
1–3 gadi (3 gadu cikls),
4–6 gadi (3 gadu cikls),
7–9 gadi (3 gadu cikls),
10–12 gadi (3 gadu cikls),
13–14 gadi (2 gadu cikls),
15–18 gadi (5 gadu cikls).

TULKOŠANA

Ģenerālkonference ir izstrādājusi jauno sabatskolas bērnu un skolotāju materiālu tulkošanas plānu. Pateicoties Latvijas draudžu savienības un Transeiropas divīzijas finansiālajam atbalstam, mēs varam realizēt programmu atbilstoši šim plānam.

Uz šo brīdi latviešu valodā ir sagatavoti šādi skolotāju un bērnu materiāli: 0–12 mēneši, 1–3 gadi (A gada 4 ceturkšņi), 4–6 gadi (A gada 1. un 2. ceturksnis) un 7–9 gadi (A gada 1. un 2. ceturksnis).

Šajā gadā vēl tiek plānots sagatavot bērnu un skolotāju materiālus: 1–3 gadi (B gada 4 ceturkšņus, ko uzsāksim 2027. gadā), 4–6 gadi (A gada 3.–4. ceturksni un B gada 1. ceturksni), 7–9 gadi (A gada 3.–4. ceturksni un B gada 1. ceturksni).

DZIESMAS UN SVĒTO RAKSTU DZIESMAS

Dieva žēlastībā šobrīd ir sagatavotas: 22 dziesmas (0–12 mēneši), 30 dziesmas (1–3 gadi), 16 dziesmas (4–6 gadi), 13 dziesmas (7–9 gadi). Pavisam kopā 75 dziesmas un 26 Svēto Rakstu dziesmas.

Pateicība Dievam, ka ir atsaukušies māsas un brāļi, kas pašaizliedzīgi veic kalpošanu, lai varētu atdzejot, rakstīt notis, iedziedāt un apstrādāt dziesmas!

VECĀKIEM PAR GRĀMATU "ATVEROT BĪBELI"

Aizņemti vecāki piedzīvo gan daudz prieka, gan izaicinājumu, un šī sabatskolas programma ar grāmatiņu bērniem ir domāta, lai sniegtu atbalstu vecākiem veidot ģimenes svētbrīžus.

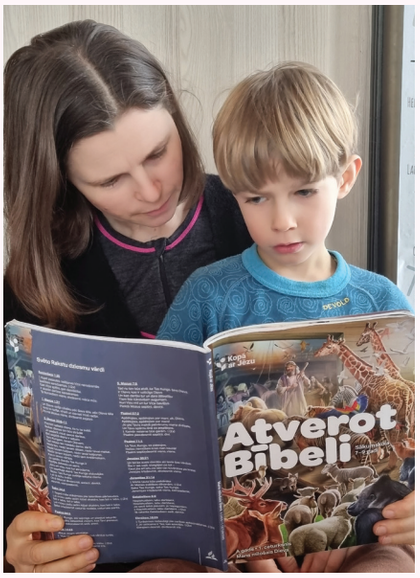
Iesākumā grāmatā jūs atradīsiet šo materiālu galvenās koordinatores Ninas uzrunu vecākiem. Tajā viņa aicina veidot ikdienas svētbrīžus kopā ar bērniem, īpaši tiek aicināts lasīt stāstus bērniem priekšā. Viņa pastāsta, kādi ir pētījumos balstītie kopīgās lasīšanas ieguvumi.

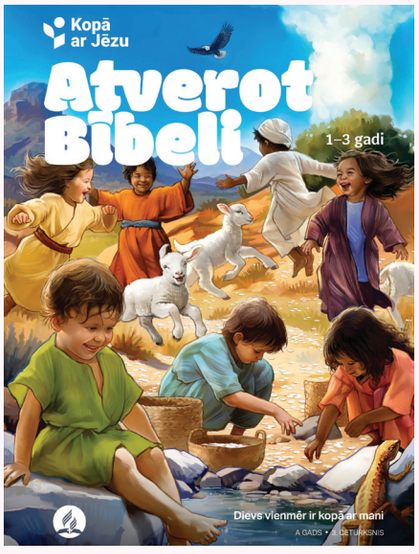
Pētījumi atklāj, ka priekšā lasīšanai ir daudz priekšrocību, jo tā:

• palīdz veidot saikni ar bērnu, kad viņš sēž jums līdzās;
• aktivizē iztēli;
• mudina padziļināti domāt un dalīties ar savām domām, īpaši, ja tām seko nopietnas sarunas un diskusijas;
• veicina svarīgas raksturu un ticību veidojošas sarunas;
• māca, ka lasīšana ir jauka, un palīdz samazināt *ekrānu* izmantošanas laiku;
• uzlabo klausīšanās, iesaistīšanās un vispārējās komunikācijas prasmes.

Ieteicamie veidi, kā bērns var mācīties pētīt Bībeli:

• ierakstīt savā kladē (dienasgrāmatā) Bībeles pantu un uzrakstīt īsu lūgšanu (varat palīdzēt);

• pierakstīt, ko jaunu viņš ir iemācījies, lasot Bībeli;

• uzzīmēt lūgšanu vajadzību Dievam vai to, ko dienā ir mācījies;

• pārrunāt lasīto un uzrakstīto ar jums, brāli, māsu vai draugu;

• pabeigt ar lūgšanu (Dieva slavēšana, pateicības, grēku nožēlas lūgšana, lūgumi).

Vecākiem ir uzticēta īpaša atbildība – mācīt saviem bērniem pazīt Jēzu, mīlēt Viņu un kalpot Viņam. Ikdienā veidojiet vidi, kura palīdz uzturēt šo īpašo saikni – tās ir ikdienas lūgšanas, Bībeles lasīšana un dzīvā Dieva Vārda līdzdalīšana savam bērnam, kā arī bērna aicināšana atsaukties Dievam!

Bērnu grāmatiņās "Atverot Bībeli" katrā dienā ir iekļauts:

1) Bībeles stāsts ar atsaucēm uz Rakstu vietām no Bībeles;

2) jautājumi pārdomām;

3) konkrētas, ar stāstu saistītas idejas lūgšanai;

4) "DARI" lodziņš ar kādu aktivitāti;

5) reizēm iekļauti arī interesanti fakti vai kāds izaicinājums;

6) vecāku ticības saruna, kas mudina vecākus pastāstīt bērniem par savu draudzību ar Jēzu;

7) īpašie piektdienas vakari un sabata stāsts;

8) ģimenes dienasgrāmata.

Īpaši tiek akcentēti piektdienas vakara un sabata svētbrīži. Materiāla veidotāji piedāvā izveidot ģimenes dienasgrāmatu, ko katru nedēļu papildināt. Katrā piektdienā atradīsiet kādu jaunu ideju, ko ierakstīt dienasgrāmatā.

GRĀMATAS "ATVEROT BĪBELI" AUDIOLASĪJUMI

Lai palīdzētu ģimenēm svētbrīžu veidošanā, tiek veidoti arī audio ieraksti bērniem ar stāsta lasījumu un atmiņas panta dziesmu. Šos audio ierakstus ieteicams klausīties pēc tam, kad esat kopā lasījuši stāstu, lai to vēlreiz nostiprinātu, vai arī gadījumos, kad lasīt nav iznācis laika. Tāpat šos lasījumus jūsu bērns var klausīties pirms attiecīgās tēmas sabatskolā, bet, ja nav izdevies tos noklausīties pirms tam, tad var klausīties arī pēc tam, braucot mašīnā, vakarā pirms gulētiešanas vai jebkurā citā laikā.

Audiolasījumi ir pieejami *YouTube* kanālā "Kopā ar Jēzu".

Šajā kanālā tiks ievietotas arī dziesmas. Skenē šo QR kodu, lai klausītos audiolasījumus!

Visi jaunie skolotāju materiāli latviešu valodā ir pieejami reģistrētiem lietotājiem mājas lapā *www.adventisti.lv* pie Bērnu kalpošanas nodaļas resursiem. Tāpat materiālus var saņemt, vēršoties pie Bērnu kalpošanas nodaļas vadītājas Mārītes Lipskas.

Grāmatu sēriju "Kopā ar Bībeli" var iegādāties izdevniecības "Patmos" veikalā Rīgā, Baznīcas ielā 12a un internetveikalā *www.patmos.lv.* Šīs grāmatiņas ir lieliska dāvana ģimenēm ar bērniem.

ATSAUKSMES NO SKOLOTĀJIEM UN VECĀKIEM PAR PROGRAMMU "KOPĀ AR JĒZU"

Jaunos Bībeles izpētes materiālus "Kopā ar Jēzu" šobrīd lasām ar bērniem rītos, kad viņi pirms skolas brokasto. Vienmēr izlasītais raisa dažādas svētīgas pārdomas un sarunas. Kad grāmatiņa bija tikko pie mums nonākusi, lasījām to vakaros, un jaunākais dēls (10 g.) sajūsmā iesaucās: "Kaut šie stāsti nekad nebeigtos!" Viņam īpaši patīk vērot krāsainās ilustrācijas, kas ir viscaur materiālā.

Ticu, ka Dievs tā ir vadījis, ka man ir iespēja tulkot šos materiālus. Tādā veidā es gūstu milzīgas svētības un pārliecību, cik ļoti mūsu Debesu Tēvs ir ieinteresēts katra Sava bērna – gan liela, gan maza – dzīvē un glābšanā.

Simpatizē tas, ka ir piedāvāti ļoti radoši veidi, kā bērni var atcerēties lasīto. Piemēram, izmantojot maņas, kas ir ne tikai dzirde.

Esmu pilnīgi pārliecināta, ka katrs pieaugušais – gan skolotāji, gan vecāki, kas darbosies ar bērniem, izmantojot šo materiālu, – ar tā palīdzību gūs dziļas personīgās atziņas par mūsu Glābēja Jēzus Kristus raksturu. Tā tas ir arī man. To no sirds novēlu piedzīvot katram!

Elīna Ģipsle, Siguldas draudze

*

"Jaunais materiāls ir tiešām ļoti iespaidīgs – spilgtas, muzikālas un emocionāli uzrunājošas nodarbības, kas atklāj Dieva lielo mīlestību. Daudz izteiksmīga vizuālā materiāla – prezentācija, ceturkšņa plakāts, krāšņas

grāmatiņas, pēc kurām darboties mājās, nemaz nerunājot par ārkārtīgi kvalitatīvajām dziesmiņām, kuras varam atskaņot, dziedāt un mācīties no galvas, lai nostiprinātu Dieva Vārdu bērnu prātā.

Ir liels prieks saņemt šos jaunos materiālus un strādāt ar tiem! Paldies lielajai, pašaizliedzīgajai komandai, kas tos tulkoja, sastādīja, iedziedāja un paveica visu šo lielo darbu, lai mēs tagad varētu priecāties un izbaudīt šo svētību." *Elīna Ozola, Rīgas 1. draudze*

✳

"Sabatskolas materiāls ir ļoti pārdomāts, uzrunājošs un aizkustinošs, turklāt ir interesanti saņemt kartītes par sabatskolas materiāla un atmiņas panta apguvi un nostiprināšanu, jo mājās ir iespēja to visu vairākkārt atkārtot. Lasot materiālu, rodas priekšstats par Dieva Vārda dziļumu. Tas raisa dziļas izjūtas par dažādiem Bībeles notikumiem un piedzīvojumiem. Daži piemēri pat izraisa asaras. Pēc izlasītās nedēļas tēmas mums ģimenē raisās pārdomas un pārrunas. Tas noteikti neatstāj vienaldzīgus ne bērnus, ne arī mani, pieaugušo!" *Sandija Kušnere, Rīgas 1. draudze*

✳

"Talsu draudzē aktīvi izmantojam jaunos materiālus. Materiālam vecumam no 1 līdz 3 gadiem ejam cauri jau otro reizi, bet jauno materiālu 4–6 gadi sākām izmantot no janvāra. Esam ļoti pateicīgi par šo materiālu, jo tas ir mūsdienu bērniem ļoti piemērots, krāsains, ar daudziem uzskates materiāliem, interesantiem uzdevumiem un radošiem darbiņiem, kā arī ērti izmantojams pašiem skolotājiem. Jāuzsver arī tas, ka materiāls sniedz vienotu skolotāju pieeju, jo tajā ir skaidras norādes, kā sagatavoties nodarbībām. Protams, priecājamies par skaistajām dziesmām, kas ir iedziedātas, ieraksti ļoti atvieglo dziesmu mācīšanu bērniem." *Anna Valdmane, Talsu draudze*

✳

"2026. gadu uzsākām ar jauno 7–9 g. bērnu sabatskolas materiālu. Materiāls ir apjomīgs un pārdomāts. Soli pa solim mācamies to pēc iespējas pilnīgāk īstenot bērnu sabatskolā. Dziesmiņas, aktivitātes, dabas brīnums un, protams, Dieva Vārds! Aicinu bērnus pa nedēļu iemācīties atmiņas pantu un sabatā noskaitīt to draudzes dievkalpojumā, tur ir sakārtots savs grafiks, lai katram tiktu reize skaitīt. Bērnu skolotājas, kas strādā ar jauno materiālu mūsu draudzē, ir atsaucīgas un pateicīgas par to. Mums, skolotājām, viss tiek iedots, tikai jāsagatavojas, jālūdz un jānodod sava dzīve un kalpošana mūsu Kunga Jēzus rokās, lai tā būtu dzīva un patiesa.

Jaunās grāmatiņas "Atverot Bībeli" ir ļoti skaistas. Mēs kā ģimene ļoti priecājamies, ka mums ir iespēja tās lietot. Attēli ir tik skaisti un izteiksmīgi, un bībeliski pareizi, piemēram, Ādams un Ieva pirms grēkā krišanas bija tērpti gaismas tērpos, nevis pilnīgi kaili.

Alberts vēl nelasa, tāpēc lasām viņam priekšā, citreiz priekšā lasa lielais brālis. Arī dienas gaitā viņš mēdz paņemt grāmatiņu un skatīties bildes, jo viņam tās ļoti patīk. Saturs ir ļoti jaudīgs un uzrunājošs, liek domāt un raisa jautājumus ne tikai bērniem, bet arī mums, vecākiem. Paldies par ļoti vērtīgajām grāmatiņām!" *Ieva Punte, Smiltenes draudze*

✳

"Timotejs no bērnības zināja Rakstus, un šīs zināšanas bija viņa aizsargs pret ļaunajiem iespaidiem, kas viņu apņēma, un pret kārdinājumiem pienākuma vietā izvēlēties izpriecas un savtīgas iekāres. Šāds aizsargs ir vajadzīgs visiem mūsu bērniem, un daļai no vecāku un Kristus vēstnešu darba vajadzētu būt uzraudzīšanai, lai bērni iegūtu pamatīgas Dieva Vārda zināšanas." (E. Vaita. "Bērna vadonis", 77. nodaļa)

Vecāki, no sirds vēlam, lai jums izdodas katru dienu atrast personīgo laiku ar Jēzu, lasot Bībeli un lūdzot, kā arī veidojot kopīgos ģimenes svētbrīžus ar bērniem!

Skolotāji, jūs būsiet vieni no svarīgākajiem pieaugušajiem bērnu dzīvē, tāpēc nosakiet savu personīgo ikdienas laiku kopā ar Jēzu par prioritāti! Lūdziet par šiem bērniem un dārgo stundu, kuru pavadīsiet kopā sabatskolā!

LDS Bērnu kalpošanas nodaļa

VAIRĀK JĒZUS
Piedzimis divreiz

3. lekcija
2. daļa

Lī Vendens,
mācītājs un pedagogs, vietnes
www.moreaboutjesus.org
līdzautors

Tad Jēzus pievērsās vējam. Norādot Nikodēmam uz vēju, kas kustina koku zarus, Viņš teica: "[..] *tu dzirdi viņu pūšam, bet nezini, no kurienes viņš nāk un kurp viņš iet*." Tikai pēc koku lapām var nojaust vēja klātbūtni. Tikai šī kustība ir pierādījums. Tu bez mazākajām šaubām redzi tā ietekmi tad, kad tas pūš cauri koku zariem. Tā darbojas arī Svētais Gars. Tu nezini, no kurienes Svētais Gars nāk, nezini, kurp Viņš dodas, bet, kad Viņš pieskaras tavai dzīvei, tu zini, ka kaut kas ir noticis. Tu zini, ka ir bijis "klikšķis", ka ir radusies dzirkstele.

Tad Nikodēms nāk ar vēl vienu jautājumu.

Atkārtosim secību!

Nikodēms jautā: "Vai mēs varam parunāt?", Jēzus atbild, ka Nikodēms nesapratīs Viņa teikto, līdz nebūs piedzimis no augšienes.

Tad Nikodēms jautā: "Kā es varu piedzimt vēlreiz?", Jēzus atbild, ka viņš to nevar paveikt, tas ir Svētā Gara darbs.

Nikodēma nākamais jautājums ir rakstīts **Jāņa 3:9**, kur lasām: *"Nikodēms atbildēja un Viņam sacīja: "Kā tas var notikt?""* Būtībā viņš jautā: ja man vajag, lai Svētais Gars izdara kaut ko tādu, ko es pats nespēju, ja man vajag kaut ko iegūt, lai vispār garīgi redzētu, tad kā es varu sevi atvērt Svētajam Garam? Vai ir kaut kas, ko es varu darīt? Vai es varu pasteidzināt Svēto Garu? Vai es varu sevi nolikt attiecībās ar Svēto Garu tā, lai Viņš paveiktu manā labā to, kas man ir vajadzīgs? Vai es kaut ko varu darīt?

Godīgs jautājums.

Šajā brīdī Jēzus norāda uz stāstu par čūsku – uz gadījumu, kas ir aprakstīts 4. Mozus grāmatas 21. nodaļā. Israēls ir tuksnesī, tauta ir pametusi Ēģipti un klejo apkārt, ceļojot uz Kānaānu. Vienā brīdī viņus sāk dzelt dažādas indīgas čūskas. Inde ir tik spēcīga, ka cilvēki no tās iedarbības mirst. Mirst kā mušas. Mozus vēršas lūgšanā pie Dieva un saka: "Kungs, ļaudis mirst un iet pazušanā, čūskas ir briesmīgas, ko mēs varam darīt? Es nezinu, ko darīt." Vai atceraties, kas notika tālāk? Dievs teica Mozum: "Es gribu, lai tu izgatavo čūskas tēlu no metāla, aptin to apkārt koka nūjai, pacel nūju augstā vietā un saki ļaudīm, ja tie ir sakosti, lai lūkojas uz šo čūskas tēlu." Kas tad notiks? Tie dzīvos!

Jāņa 3:14, 15 Jēzus teica: *"Kā Mozus paaugstināja čūsku tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam, lai ikviens, kas tic, Viņā iegūtu mūžīgo dzīvību."* Viņš aizņemas piemēru no Vecās Derības, lai atbildētu uz Nikodēma jautājumu: "Vai es kaut ko varu darīt?"

Uz mirkli palūkosimies atpakaļ uz notikumu ar čūsku!

Iedomāsimies, ka tevi ir sakodusi čūska! Tad tu uzzini – ja vēlies dzīvot, tev ir jāiet un jāpaskatās uz čūskas tēlu. Vai šai apskatīšanai, lai tā iedarbotos, bija pievienoti kādi nosacījumi? Vai cilvēkiem tika teikts, ka, skatoties bez īstas ticības, tie netiks dziedināti? Vai tā viņiem teica? Nē! Vai kādam tika teikts: "Klau, tu vari palūkoties vienreiz, saņemt dziedināšanu vienreiz, bet, ja tevi sakodīs vēlreiz, tad limits būs izsmelts." Vai šāds nosacījums bija? Nē! Tātad nebija nosacījumu attiecībā uz ticēšanu vai maksimālo dziedināšanas reižu skaitu.

Bet kā ar šo? Ja nu tu spēlējies ar čūskām un tāpēc tiki sakosts? Vieglprātīgi dzenāji un ķēri tās, bet tad kāda no tām tevi sakoda. Vai tad dziedināšana nedarbosies? Vai bija jebkādi nosacījumi, lai saņemtu glābšanu no čūskas koduma? Nosacījumu nebija! Tas bija vienkārši un skaidri – dzīvība bija skatienā. Nebija teikts, ka ir tam jātic. Bija teikts, ka ir jāpaskatās. Ja tu paskatījies, tad notika kaut kas brīnumains.

Bet nu iedomāsimies, ka tevi sakož indīga čūska šeit nākamajā vasarā! Tu dodies uz slimnīcu. Tev organismā

sākas dažādas nopietnas reakcijas, un izskatās, ka šis kodums var būt letāls. Slimnīcas uzņemšanas nodaļas darbinieks uzzina, ka tas ir čūskas koduma dēļ, un saka: "Lūk, kas tev jādara!" Viņš pieiet pie plaukta un izņem enciklopēdiju, atver sadaļu par čūsku kodumiem, rāda tev čūskas attēlu un paziņo: "Skaties uz šo attēlu pāris minūtes, un tev viss būs kārtībā!" Ko tu domātu par šādu ārstu? Kur gan viņš saņēmis savu ārsta licenci? Bet kas notiktu, ja tu paklausītu ārsta teiktajam, skatītos uz bildi divas minūtes un tiešām kļūtu vesels? Ko tad tu domātu? Tu domātu, ka ir noticis kaut kāds brīnums, vai ne? Tu domātu, ka ir noticis kaut kas pārdabisks. Tieši par to ir runa, kad Nikodēms jautā: "Vai es kaut ko varu darīt?"

Pirms brīža es jums lasīju no "Laikmetu ilgām" par to, ka nekur citur Jēzus tik skaidri neizskaidro soļus, kas jāsper mūžīgās dzīvības iemantošanai, kā šajā vietā – sarunā ar Nikodēmu. Tādā gadījumā es gribu zināt – kas tad šajā Rakstu vietā ir tik ļoti skaidri pateikts? Kur ir pavediens?

Vai varam parunāt?

Tu nesaprastu, tev jāpiedzimst vēlreiz.

Kā es varu piedzimt vēlreiz?

Tu nevari, Svētais Gars to var paveikt.

Vai es varu kaut ko darīt, lai ļautu Svētajam Garam pie manis strādāt?

Tad nāk šis stāsts par čūsku. Vai tas ir skaidri saprotams? Vai jūs to saprotat?

Es turpināju to pētīt un iedziļināties, lai saprastu, kas šeit kļūst skaidrs – vairāk skaidrs nekā jebkur citur Bībelē.

Visbeidzot es to sapratu.

Ko Jēzus teica? Viņš teica: "[..] *kā Mozus paaugstināja čūsku tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam* [..]" Jēzus teica: "Dzīvība ir skatienā! Ja arī tu vēl neko nesaproti no Jāņa evaņģēlijā lasītā, tā nav tava vaina." Tā Viņš teica. Bet Viņš arī saka: "Ja tu lūkosies Manā virzienā, ja lūkosies uz paaugstināto Pestītāju, ja koncentrēsies uz Mani, tad pēc apsolījuma Svētais Gars izdarīs kaut ko, kas līdzinās vējam, kurš pūš cauri kokiem. Ja tu turpināsi lūkoties Manā virzienā, nav pat svarīgi, vai tu tici tam vai nē, ja turpināsi skatīties Manā virzienā, Es apsolu tev, ka klikšķis notiks."

Dzīvība ir skatienā. Tu skaties uz Jēzu, koncentrējies uz Viņu, turpini Viņu paaugstināt, un kaut kas notiks. Kad tas notiks, tu to zināsi un nespēsi noticēt tam, kāda ir atšķirība – kāds tu biji pirms tam un kāds esi pēc tam. Tu neticēsi pārmaiņai. Skatienā ir dzīvība. Skaties un dzīvo! Ne caur cīņu vai diskusiju, bet caur vienkāršu uzlūkošanu ir iegūstama dzīvība.

Nikodēms saņēma šo mācību, viņš sāka pētīt Svētos Rakstus citā veidā. Iepriekš viņš bija tos pētījis, lai gūtu teoloģisku ietekmi. Viņš gatavoja pierādījumu tekstus, doktrīnas, lai varētu pārliecināt savus oponentus. Tagad viņš sāka pētīt Rakstus ar citu mērķi – lai iegūtu dzīvību savai dvēselei. Sākot skatīties uz paaugstināto Pestītāju, ieraugot Viņu pravietojumos, Jesajas grāmatas 53. nodaļā, kur rakstīts par Kristu pie krusta, un pēc tam ieraugot Kristu pie krusta nedaudz vēlāk, viņā notika "klikšķis", un pēkšņi viņš redzēja skaitli 7 sarkanajā laukumā ar numuru 11[1].

Jāņa 1:29 Jānis Kristītājs teica: *"Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku."* Redzi Jēru, skaties uz Viņu, koncentrējies uz Viņu! **Jāņa 12:32** Jēzus pats teica: *"Bet, kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie Sevis."*

Ko Viņš saka? Dzīvība ir skatienā. Tāpēc, ja vēlamies kaut kur nokļūt savā kristieša dzīvē, mums jāpavada laiks, nepārtraukti skatoties uz Jēzus dzīvi. Tas nav apspriežams, tas ir visa pamats. Ar to mēs sākam un beidzam. Viss ir par Viņu. Viss ir par skatīšanos uz Viņu. Ja skatāmies, Viņš apsola izdarīt kaut ko tādu, ko mēs paši nespējam, – Viņš ļauj mums piedzīvot pārvēršanu.

Man bija 18 gadi, un es mācījos kristiešu vidusskolā, kur man bija Bībeles nodarbības katru dienu. Es zināju atbildes, man bija labas atzīmes. Nu es biju savā pēdējā klasē kristiešu skolā. Katru sabatu es biju sēdējis baznīcā, klausoties svētrunas. Tomēr Bībele man bija tikpat neinteresanta kā telefonu grāmata.

Kādu piektdienas vakaru mana tā brīža draudzene atradās ārpus pilsētas, un es nezināju, ko darīšu, es garlaikojos. Es aizgāju pie kāda drauga uz mājām un teicu: "Vai varu šovakar pavadīt laiku ar tevi?" Viņš atbildēja: "Zini, mēs ar Rendiju iesim uz Bībeles izpētes grupu." Es izbrīnīts paskatījos uz viņu un jautāju: "Tu iesi uz Bībeles izpēti?" Tie bija puiši, no kuriem neviens negaidītu, ka viņi dosies uz Bībeles izpētes grupu. Tie bija puiši, kuri ne tikai lietoja narkotikas, bet pārdeva tās. Tas bija pēdējais, ko es varēju iedomāties, – ka viņi ietu uz Bībeles izpētes grupu. Es jautāju: "Ko?!" Viņš atbildēja: "Jā, ir jauniešu grupa, kas iet pie viena cilvēka pilsētā, kurš ļauj mums savās mājās pētīt Bībeli. Mēs esam kādi 10 līdz 12 jaunieši, kas tiekas tur piektdienu vakaros." Tad viņš teica: "Varbūt tu arī vēlies nākt?" Es atbildēju: "Kāpēc gan lai es vēlētos turp doties?" Viņš teica: "Tikai atnāc un paskaties!"

Man bija pietiekami liela ziņkāre par to, vai viņi patiešām iet uz Bībeles izpētes grupu. Izlēmu aiziet un paskatīties, kāda iemesla dēļ viņi turp dodas. Tā es aizgāju viņiem līdzi. Es nezināju, ka šī bija jauniešu grupa, kura sanāca kopā katru nedēļu ar vienu mērķi – pārbaudīt, vai ir iespējams veidot personīgas attiecības ar Dievu, kuru viņi sākumā nemaz nepazina. Viņi bija nolēmuši, ka pētīs Jēzus dzīvi Jāņa evaņģēlijā un pārbaudīs, vai kaut kas mainās. Un viņos kaut kas bija noticis, bija noticis "klikšķis" – pārmaiņa. Svētais Gars bija darījis tieši to, ko Jēzus teica – kas notiks tad, ja lūkosimies uz paaugstināto Pestītāju.

Viņi bija iedegušies par Jēzu. Viņi nosprieda, ka tas ir pārāk labi, lai to paturētu tikai sev vieniem pašiem. Viņi izlēma liecināt. Lasot par liecināšanu un aizlūgšanu par citiem, viņi bija sprieduši, vai tiešām kaut kas notiks, ja viņi sāks lūgt par citiem. Tad šie jaunieši nolēma pamēģināt. Viņi nolēma izvēlēties vienu meiteni un vienu zēnu no skolas, par kuriem bija vismazāk ticams, ka tie varētu sākt interesēties par Jēzu. Viņi sāka lūgt, lai Jēzus kaut ko dara šo divu jauniešu labā. "Redzēsim, kas notiks!" viņi sprieda.

Es neatceros, par kuru meiteni viņi izlēma lūgt, bet es zinu, kurš bija tas puisis. Kad es tajā vakarā ienācu ar saviem diviem draugiem, saviem diviem narkotiku izplatītājiem draugiem, pārējie grupas locekļi

1 Par šiem skaitļiem runāts lekcijas 1. daļā.

pagriezās, ieraudzīja mani un bija ļoti pārsteigti. Viņi skatījās cits uz citu un klusi cits citam teica: "Lūk, aizlūgšanas darbojas! Viens no viņiem ir klāt! Pa durvīm viņš ir ienācis, tagad vajag viņu ieinteresēt par Jēzu, turpiniet lūgt!" Viņi klusībā lūdza Dievu, kamēr es tur sēdēju, nezinādams, ka man "uzbrūk".

Es sēdēju tur un vēroju, kā šie jaunieši lasa Jāņa evaņģēliju, līdzdala to, ko Jēzus dara viņu dzīvē, ko Viņš tiem nozīmē. Es domāju: "Tas ir ļoti neparasti. Es to nesaprotu."

Tad viņi aicināja uz kopīgo lūgšanu aplī. "Neviens nav spiests lūgt, ja nevēlas, bet mēs visi lūgsim." Es nenometos ceļos, bet sēdēju krēslā. Viņi aizvēra acis, bet es savas neaizvēru. Es viņus vēroju. Klausījos viņu lūgšanās. Es biju pārsteigts par to, kā viņi lūdza. Viņi runāja ar Dievu tā, kā cilvēks runātu ar draugu. Nav jau brīnums, jo viņi bija kļuvuši Jēzus draugi. Tās bija neiestudētas, patiesas sarunas ar Jēzu.

Pēkšņi ar mani notika kaut kas, ko es nebiju piedzīvojis iepriekš. Es sāku raudāt. Es nebiju tur aizgājis raudāt un nebiju sajūsmā par raudāšanu. Es noliecos, lai to slēptu. Es nesapratu, kāpēc raudu. Pēc lūgšanas viņi ieraudzīja, ka ar mani kaut kas ir noticis. Mani abi draugi jautāja: "Par ko tu raudi?" Es teicu: "Es laikam kaut ko sāku aptvert. Kristietības būtība nav par to, ko tu dari, bet par to, Kuru tu pazīsti." Viņi atbildēja: "Jā, pareizi! Tas ir par Jēzus pazīšanu, nevis par noteikumu ievērošanu."

Es kļuvu tik aizgrābts un aizgāju mājās. Bija jau pusnakts, man bija rokās Bībele, kuru līdz šim nebiju lasījis, izņemto mācību vajadzībām skolā. Es atvēru vēstuli Romiešiem un izlasīju cauri to visu, nespējot apstāties. Es priecājos, ka arī tur atrodama šī atziņa – galvenais ir Jēzus, attiecības ar Viņu. Tas ir par Viņa pazīšanu, nevis noteikumu ievērošanu. Es to līdz šim nesapratu.

Nākamajā rītā es agri piecēlos un lasīju Bībeli. Tas bija sabata rīts. Tēvs no rīta, ejot garām manai istabai, ieraudzīja to un nespēja noticēt pats savām acīm. Viņš to pateica manai mātei. Māte gāja garām, izlikdamās, ka neieskatās istabā. Arī viņa brīnījās, ka es lasu Bībeli.

Virtuvē brokastu laikā es viņiem aizrautīgi stāstīju savas atziņas, ka galvenais ir tas, lai mēs pazītu Jēzu. Viņš mūs maina un palīdz ievērot noteikumus. "Vai jūs to zinājāt?" Es to jautāju savam tēvam, kurš gatavojās tajā rītā sludināt baznīcā. Viņš paskatījās uz mani un nesāka pārmest, ka visu šo laiku esmu to palaidis garām, jo viņš to sludina jau sen. Tā vietā viņš teica: "Vai tas nav brīnišķīgi?"

Tajā rītā es devos uz dievkalpojumu un klausījos, kā mans tēvs sludina svētrunu. Viņš sludināja par privilēģiju un skaistumu, ko gūstam personīgās attiecībās ar Jēzu. Es nodomāju pie sevis: "Tas gan ir vareni! Es tikai šorīt viņam to pateicu, un viņš jau par to sludina!"

Kas bija noticis? Vai mans tēvs bija mainījies? Nē. Vai vēsts bija mainījusies? Nē. Vai Bībele bija mainījusies? Nē. Izmaiņas bija notikušas manī.

Kā tas notika? Es noliku sevi vietā, kur tika paaugstināts Jēzus, Svētais Gars ietekmēja manu sirdi, un pēkšņi es redzēju ciparu 7 sarkanajā laukumā ar numuru 11.

Tas var notikt arī ar tevi, ja tu lūkosies uz Jēzu!

Līdzsvarotas dzīves nosacījumi

Vikija Grifina (Vicki Griffin), "Lifestyle Matters Health Intervention Series" direktore

Es satiku Franku pārpildītas lidmašīnas biznesa klasē. Kad viņš ar grūtībām iesēdās šaurajā sēdeklī un noslaucīja no pieres sviedrus, viņš tūlīt ar vienu roku ieslēdza viedtālruni, bet ar otru izvilka no somas portatīvo datoru.

Steidzīgs, noraizējies un aprakts darbos

Neveltījis ne sekundi, lai palūkotos apkārt, iekārtotos vai atslābinātos, viņš uzreiz sāka strādāt ar portatīvo datoru un veica vairākus telefona zvanus, līdz stjuarte piespieda viņu uz brīdi apstāties.

Franks bija veiksmīgs mārketinga vadītājs. Taču viņa veselība bija tuvu sabrukumam – viņam bija liekais svars, augsts asinsspiediens un bezmiegs. Viņam nebija tuvu draugu. Sieva viņu bija pametusi. Viņa dzīve svārstījās no trauksmainas,

pārmērīgas aizņemtības līdz inertai apātijai. Viņš dzīvoja viens, ēda daudz saldējuma un uzkodu un dzēra gāzētos dzērienus, skatoties televizoru un mēģinot mazināt pieaugošo stresu un vientulību.

Franka stāsts ilustrē teicienu: "Mēs steidzamies, mēs uztraucamies, un mēs sevi iedzenam kapā." Tik daudzi no mums ir atkarīgi no aizņemtības, bet tukši, kad runa ir par dzīves svarīgākajām prioritātēm. Mēs paveicam daudz, bet, tā kā nav līdzsvara, tas mūs iznīcina fiziski, emocionāli un garīgi.

Pārmērīga stimulācija var novest pie apātijas. "Kad stimulācija nāk no visām pusēm, mēs nonākam punktā, kurā vairs nespējam pienācīgi reaģēt. Kad mūs bombardē ar tik daudz ko aizraujošu un uzmanību pieprasošu, mēs dažkārt nespējam pienācīgi veltīt uzmanību nekam."

Turpmākie trīs principi veido pamatu līdzsvara sasniegšanai ceļā uz personīgajiem, ģimenes un profesionālajiem panākumiem. Tie ir būtiski un sasniedzami neatkarīgi no tā, vai esat aizņemts profesionālis, pārstrādājusies mājsaimniece vai stresa pārņemts students.

1. Atvēliet laiku fiziskajai veselībai

Atmetiet domu, ka esat pārāk aizņemts, lai rūpētos par savu veselību. Turpmāk minētie ieteikumi ir *būtiski* noslogota dzīves grafika pārvaldībai, tie nav tikai *izvēles iespēja* vienmēr aizņemtiem cilvēkiem.

Uzturs. Kofeīns, cukurs un alkohols ir stimulatori, kas atņem enerģiju mūsu nervu sistēmai. Tie izraisa iekāri pēc neveselīga ēdiena, bezmiegu un vēl lielāku nogurumu. Turpretī augļi, dārzeņi, graudaugi, rieksti un pākšaugi ar augstu šķiedrvielu saturu nodrošina uzturvielas un antioksidantus, kas stiprina smadzeņu un imūnsistēmas veselību, dod enerģiju nervu sistēmai un samazina stresu.

Restorāni, lidostas un pārtikas veikali tagad piedāvā vairāk veselīgu un ātru izvēļu, piemēram, pilngraudu maizi un makaronus, gardus zaļo salātu maisījumus un augļu plates, pupas, svaigus dārzeņus, riekstu maisījumus un zāļu tējas. Ņemiet līdzi ūdens pudeli, lai atgādinātu sev biežāk dzert ūdeni. Aizkaitināmība un nogurums var nozīmēt, ka jums nepieciešams ūdens.

Fiziskās aktivitātes. Vingrošana samazina trauksmi un nogurumu un palielina enerģijas līmeni. Tā uzlabo koncentrēšanās spēju, spēju risināt problēmas un garastāvokli. Desmit minūtes ilga pastaiga var uzlabot noskaņojumu uz veselu stundu.

Ceļojot izmantojiet gaidīšanas laiku lidostā pastaigām. Pēc garas sanāksmes vai nogurdinošas dienas varat atslābināties un atjaunot spēkus ar labu pastaigu vai treniņu viesnīcas sporta zālē. Darbā izmantojiet kāpnes. Pārtraukumā apmetiet nelielu loku ap kvartālu un izbaudiet svaigu gaisu un sauli. Dzeriet ūdeni un ēdiet svaigus augļus, nevis gāzētos dzērienus un saldumus.

Atpūta. Hronisks miega trūkums palielina stresa hormonu līmeni ķermenī, paaugstina cukura līmeni asinīs, apgrūtina mācīšanos, palielina slimību un depresijas risku, kā arī izsūc garīgo un fizisko enerģiju. Kvalitatīvs dziļais miegs ir saistīts ar ilgāku mūžu, lielāku enerģiju, labu garastāvokli, garīgo darbību un veiktspēju. Tas arī samazina aptaukošanās, diabēta, sirds slimību, augsta asinsspiediena, vēža un daudzu ar stresu saistītu slimību risku.

Savukārt kofeīns, trekni un cukuroti ēdieni, alkohols, vēla ēšana, aizvainojumu turēšana un fizisko aktivitāšu trūkums veicina sliktu miega kvalitāti. Vakara tempa palēninašana signalizē ķermenim un smadzenēm, ka ir laiks nomierināties, atpūsties un atjaunoties jaunai dienai.

2. Atvēliet laiku garīgajai un emocionālajai veselībai

Stundām ilga "atslēgšanās" pie televizora vai interneta izsūc enerģiju un palielina nogurumu un spriedzi. Savukārt garīgi atsvaidzinošas nodarbes ir kā mazi atvaļinājumi smadzenēm. Tās ietver relaksējošus hobijus, atpūtu, socializēšanos, jaunu prasmju apgūšanu un brīvprātīgo darbu.

Turklāt garīgā veselība ir līdzsvarota dzīvesveida centrā. Ir svarīgi veltīt laiku, lai uzticētu savas prioritātes Dievam; Dievs vēlas, lai mēs paļaujamies, ka Viņš droši izvadīs mūs cauri noslogotās dzīves izaicinājumiem. Stipriniet savu garīgo dzīvi, sarunājoties ar Dievu lūgšanās, lasot Bībeli un iedvesmojošas grāmatas!

3. Samaziniet slodzi, citādi jūsu spēki izsīks

Kad esam neprātīgi aizņemti un atrodamies uz izdegšanas robežas, neizbēgams rezultāts ir produktivitātes samazināšanās, aizkaitināmība, slikta veselība un nelīdzsvarotība. "Ir daudz labu lietu, ko darīt; bet dažkārt "labu lietu" darīšana var izstumt no jūsu dzīves to, kas patiesi ir vislabākais." Koncentrējieties uz galvenajām prioritātēm!

Dzīvais Vārds

Jēzus iedrošināja Savus nogurušos mācekļus: ""Nāciet vieni paši savrup kādā vientuļā vietā un atpūtieties maķenīt." Jo daudz bija, kas nāca un gāja, un tiem nebija vaļas ne ēst." (Marka 6:31)

Radīšanas laikā Dievs zināja, ka mums būs nepieciešama īpaša pauze atpūtai, draudzībai un laikam ar Viņu, tāpēc Viņš šim nolūkam nošķīra īpašu dienu. "Piemini sabata dienu, ka tu to svētī [..] Septītā diena ir Tā Kunga sabats [..] Tajā tev nebūs nekādu darbu darīt [..]" (2. Mozus 20:8–10)

Aicinājums rīkoties

Dievam rūp tavs grafiks, Viņš vēlas, lai tu atpūstos fiziski, emocionāli un garīgi. Viņš aicina tevi pieņemt Viņa mieru.

Mums visiem ir vairākas atbildības un pienākumi – darbs, laulība, vecāku atbildība, personīgā dzīve, draudze un kopiena. Katra loma var būt piepildoša un sniegt enerģiju, ja tā tiek uzturēta līdzsvarā.

Vai tu šodien spersi soli, kas rīt tev sniegs lielāku līdzsvaru, spēku, pārliecību un neatlaidību? Līdzsvarota dzīve neveidojas nejauši, bet gan dienu no dienas – tavas izvēles rezultātā!

Sagatavoja Liene Cirvele

Megija Brikše

JAUNIEŠU KONFERENCE #IRL:

Par reālo dzīvi runājot

No 20. līdz 22. februārim norisinājās jauniešu konference. Tā notika meža ieskautajās Springšļu dzirnavās, Līgatnē. Ēka bija ļoti skaista un mājīga. Īpašu sajūtu, tur atrodoties, deva apziņa, ka dzirnavu ēku ģimene atjaunoja par saviem līdzekļiem un katram ģimenes loceklim ir istaba ar sava vārda nosaukumu, turklāt svētkos viņi joprojām visi sanāk kopā.

Konferences tēma bija #IRL jeb "Par reālo dzīvi runājot". Šī tēma aktualizēja to, ka mēs droši varam un mums ir nepieciešams runāt par lietām tādām, kādas tās ir, nevis slēpties aiz maskām.

Katru sanāksmi iesākām un noslēdzām, kopīgi slavējot. Slavējot To Kungu, varēja patiesi izjust Viņa klātbūtni. Bija tik skaisti redzēt un dzirdēt ap 80 jauniešu vienojamies dziesmā.

Vakara sanāksmēs uzrunu sniedza Jana Janišauska, bet rīta sanāksmēs – Dāvis Priede. Jana stāstīja par to, ka mūsu dzīvesstāstam ir jēga. Viņa salīdzināja dzīvi ar auklu – tajā sasietie mezgli simbolizē mūsu grūtības, bet, uzticoties Dievam, Viņš šos mezglus ar rūpēm atraisa. Uzrunas laikā pētījām 1. Mozus grāmatas 16. nodaļu – stāstu par Hagari.

Dāvis Priede savu uzrunu iesāka ar jautājumu: "Vai ir viegli vai grūti būt kristietim?"

Neatņemama sanāksmju daļa bija mazās grupas. Dalībnieki tika sadalīti grupiņās, kurās iepazina cits citu tuvāk un dalījās ar savu viedokli, pieredzi vai liecību. Tika apspriests uzrunā dzirdētais, pārdomājām, kā tas izpaužas mūsu ikdienā. Šis laiks šķita īpaši svētīts, jo runājām par tādām tēmām kā, piemēram, ko darām, kad esam sāpināti; kā izprotam palīdzēšanu un tuvākā mīlestību. Tika sagatavots arī izpētes materiāls, kuru katrs individuāli varējām pētīt un pārdomāt savā

personīgajā laikā ar Dievu.

Sabatā devāmies pastaigā, lai izbaudītu apkārtējo dabu un sauli. Šoreiz negājām lielā barā, kur un kā pagadās, bet gan divās kolonnās. Ejot mums tika dots uzdevums pārrunāt ar blakus esošo cilvēku kādu jautājumu, un ik pēc piecām minūtēm mainījām sarunu biedru. Šī aktivitāte palīdzēja iepazīties ar jauniem jauniešiem, kā arī uzzināt vairāk par jau pazīstamajiem.

Konferencē notika vairāki semināri. Šogad bija seši dažādi semināri, no kuriem varēja izvēlēties: Ingas Šļakotas "Svētums bez maskām", Edgara Zaikovska "Kristietis un uzņēmējdarbība", Jāņa Mucenieka "Jaunās Derības pārsteigums", Ievas Laukas "Manas domas = realitāte?", Grietas Briģes "Mentālā (ne)veselība" un Janas Imakas "Vai kāds beidzot izdomās labu tulkojumu vārdam "single"?".

Mani īpaši iedvesmoja Jāņa Mucenieka seminārs, kas mudināja vairāk un cītīgāk pētīt Bībeli, pievēršot uzmanību oriģinālteksta un vārdu sākotnējai nozīmei, nevis tikai mūsdienās pieejamajiem tulkojumiem.

Personīgi ļoti izjutu Dieva tuvumu un to, kā Viņš atvēra manu un ikviena cita dalībnieka sirdi. To visvairāk pieredzēju brīžos, kad varējām sarunāties un apspriest dažādas tēmas – patiesi dalīties ar savu stāstu, priekiem un bēdām, kā arī uzklausīt otru. Šī nedēļas nogale bija kā svētība, un tā noteikti paliks ikviena atmiņās un sirdī, jo varējām būt vienkārši cilvēki, kuri mīl Jēzu Kristu.

DALĪBNIEKU ATSAUKSMES

"Šī jauniešu konference man lika padomāt, cik ļoti mēs katrs esam dažādi un ka mums katram ir atšķirīgi dzīves sākuma punkti, kas mūs būtiski ietekmē un veido. Es varēju vairāk pārdomāt savu ikdienu un to, kāpēc daru lietas tieši tādā veidā un kā tās varu ietekmēt uz labo pusi. Man patika vide – tā bija draudzīga, varēja atslēgties no ikdienas un labi pavadīt laiku."

(Samuēls Bričš)

"Man visvairāk jauniešu konferencē patika tas, ka man palīdzēja saprast, ko darīt ar savu mentālo veselību, un ka varēju satikt draugus. Man patika arī seminārs, kurā stāstīja par biznesu un kristietību."

(Līga Opincāne)

"Šī jauniešu konference bija tieši tas, kas vajadzīgs, jo runāt par to, kāda ir reālā dzīve ikdienā, ir svarīgi. Kā teica runātāja Jana: "Mūsu dzīve ir neperfekti skaisti Dieva žēlastības stāsti."

Konferences runātāji bija iedvesmojoši, jo nebaidījās saukt lietas īstajos vārdos. Manuprāt, jauniešu konference ir liela svētība, jo tā ir vieta ne tikai iedvesmai, bet arī iespējai jauniešiem iegūt pieredzi dažādās kalpošanās jomās."

(Alise Feldmane)

"No šīs konferences guvu garīgu stiprinājumu, iedvesmu un iespēju piedzīvot patiesu kristīgu kopību. Guvu atbildes uz neatbildētiem jautājumiem, satiku ticībā stiprus jauniešus, kuru stāsti mani patiesi iedvesmoja. Man ļoti patika atvērtā atmosfēra, kurā jutos brīvāka. Patika, ka sadalīja mazās grupiņās, kur varēja brīvi diskutēt par šo tēmu, kā arī sadraudzības spēle, kas bija ļoti interesanta un aizraujoša. Kopumā viss piedzīvotais bija ļoti patīkams."

(Elīna Lauvenšteine)

Raksta autore: Megija Brikše
Foto: Benjamins Flecners

Bērnu kalpošanas nodaļas komanda:
Brigita Avišāne, Margarita Grīvāne,
Mārīte Lipska, Elizabete Rezņikova

Austrālija ir tik tālu, un tā ir tik īpaša! Tas ir vienīgais kontinents, uz kura atrodas viena liela valsts – Austrālija. Tāpēc, piemēram, teikt: "Austrālijā ir Austrālija" vai "Austrālija ir Austrālijā" būs nedaudz smieklīgi, bet pilnīgi pareizi.

Pie mums Latvijā pēc aukstajām dienām janvārī un februārī ir sācies pavasaris, bet Austrālijā ir tieši pretēji – no decembra līdz februārim tur bija vasara, bet nu ir sācies rudens.

Austrālijas ziemeļaustrumu piekrastē sastopams lielākais dzīvais organisms pasaulē – Lielais Barjerrifs. Tā ir koraļļu – sīku dzīvu radībiņu – megaģimenīte, kas aizņem 348 700 km² – apmēram piecas mūsu Latvijas! (Jā, un nejauksim ar zilo vali, tas ir pasaulē lielākais dzīvnieks – zīdītājs.)

Austrālija ir ļoti sauss kontinents, nokrišņu tur ir ļoti maz, un temperatūra kontinenta vidienē visu vasaru var būt pat +38 grādi. Austrumu piekrastē, kur klanu grēdas stiepjas 3500 km garumā, ziemas periodā sniega var būt pat vairāk nekā Alpos Eiropā.

Dzīvnieki Austrālijā ļoti atšķiras no tiem, kas mīt visā pārējā pasaulē. Liela daļa no tiem ir somaiņi – zvēriņi, kas savus mazītiņos pēcnācējus droši sargā somā, kas atrodas uz mātītes vēdera, kamēr tie krietni paaugas.

Austrālija ir kontinents, kurā cilvēks ar savu šauro īstermiņa gudrību ir izdarījis ļoti lielu ļaunumu, ko pilnībā novērst vairs nav iespējams.

1859. gadā Austrālijas savvaļā tika ievesti Eiropas truši, lai tos varētu medīt. Tomass Ostins, bagāts kolonists, kas dzīvoja Viktorijā, Austrālijā, no visas pasaules saņēma 13 Eiropas savvaļas trušus, kuriem viņš ļāva brīvi klīst pa savu īpašumu. No šīs vienas saimniecības šie invazīvie (t.i., svešzemju) truši aptuveni 50 gadu laikā izplatījās pa visu kontinentu. To skaits kļuva tik liels, ka tie iznīcināja kultūraugus un zemi, izraisot augsnes eroziju. Truši ne tikai nodarīja postījumus Austrālijas aramzemēm, bet arī veicināja vietējo augu un dzīvnieku sugu skaita samazināšanos. Austrālijā nav vilku, lapsu un citu ienaidnieku, kuri varētu samazināt trušu skaitu.

Mums tas liek domāt, cik uzmanīgiem jābūt ar savām idejām. Nezinot visus apstākļus, cilvēks iedomājas kaut ko uzlabot, bet, ja tas nenotiek saskaņā ar likumiem, kurus ir iedibinājis Dievs, tad gaidīto uzlabojumu vietā rodas posts, izjūk draudzības, ģimenes un draudzes. Samainīt, pārtaisīt, uzlabot dažkārt var nozīmēt arī 'izjaukt, pazaudēt, iznīcināt'. Dabā Dievs ir ielicis visu pamatlikumu paraugus, viens no tiem – cieni to vidi, to kārtību, kāda ir, kop to, uzturi, rūpējies, un tā būs tev un citiem par svētību!

Materiāls tapis, izmantojot
https://education.nationalgeographic.org/
https://www.britannica.com/ australian.museum

ATMIŅAS PANTS

BET, KAS PAĻAUJAS UZ TO KUNGU, TIE DABŪ JAUNU SPĒKU, TĀ KA VIŅIEM AUG JAUNAS SPĀRNU VĒDAS KĀ ĒRGĻIEM, KA VIŅI SKRIEN UN NEPIEKŪST, KA VIŅI IET UN NENOGURST.

JESAJAS 40:31

FRANGIPĀNS (PLUMERIA RUBRA)

Daudzviet Austrālijā agrā pavasarī uzplaukst krūmveida augi ar ļoti skaistiem ziediem un saldu, maigu smaržu. Tie zied līdz pat agram rudenim, priecējot vietējos iedzīvotājus un tūristus. No tiem gatavo smaržas, eļļas un dažādas ziedes, tos izmanto dekoriem, zīmē, glezno, ar tiem rotā matus.

Frangipāni ir sausumizturīgi augi, tie aug tur, kur spoži spīd saule. To smarža priecē katru garāmgājēju un atgādina Pāvila rakstīto draugiem Korintā, ka ticīgi cilvēki ir kā salda smarža tiem, kas vēl ir pazuduši un nepazīst Kristu (2. Kor. 2:15). Tāpat kā *frangipani monoi* ziede ir pazīstama ar savu skaisto smaržu, arī tu vari "smaržot" un izplatīt Kristus labo vēsti par to, ka Viņam šai pasaulei ir sagādāts glābšanas plāns, kas pieejams ikvienam.

AUSTRĀLIJAS ĶĪĻASTES ĒRGLIS (AQUILA AUDAX)

Tas tik ir viens brangs putniņš! Kad tas izpleš spārnus, tad no viena spārna gala līdz otra spārna galam ir 2.30 m. Tātad tevi viņš varētu ne tikai apkampt kā tētis vai māmiņa, bet pat ietīt savos spārnos kā platā segā.

Šis ērglis ir lielākais putns Austrālijā un viens no lielākajiem visā pasaulē. To sauc par ķīļastes ērgli tāpēc, ka tā astē ir tāds kā ķīļa veida vai V veida iegriezums.

Šos ērgļus var redzēt sēžam kokos vai uz stabiem vai arī planējam virs galvas līdz pat 2000 m augstumā. Ķīļastes ērgļi ligzdu būvē redzamā vietā ar labu skatu uz apkārtējo ainavu. Tā var būt celta gan dzīvā, gan nokaltušā kokā.

Austrālijas ķīļastes ērglis var pacelt medījumu, kas sver pusi no paša putna svara. Tāpēc šī ērgļa zinātniskajā nosaukumā ietvertais apzīmējums *audax* ir lielajam putnam pilnīgi piemērots, jo nozīmē 'drosmīgs, tāds kas uzdrošinās'.

No seniem laikiem cilvēki ir apbrīnojuši ērgļus. Mums no tiem ir ļoti daudz ko mācīties. Ērgļi medīšanu – savu darbiņu izdzīvošanai – veic uz zemes, bet katru dienu tie paceļas debesīs un, augstu lidojot, novērtē apstākļus, izvērtē teritoriju. Izskatās, it kā tie sazinātos ar Radītāju, novērtējot Viņa veikumu un rūpes.

Arī tu esi aicināts katru rītu pacelties debesīs! Kā? Atver savu Bībeli, pielūdz un izlasi izvēlēto pantu vai nodaļu, pārdomā, ko tu šodien no tā vari mācīties, kā tas noderētu šodienas vajadzībām. Sazinoties ar Dievu, tu būsi kā drosmīgais ērglis 2000 m augstumā virs zemes un saņemsi spēku, ar kuru dzīvot ik dienas uz zemes.

BĪBELES KONKURSS BĒRNIEM 2026

Dievs visu Zemi Savās rokās tur

NO JANVĀRA - MAIJAM VARĒSI:

- **Izlasīt** piedzīvojumu stāstu no kāda kontinenta
- **Iemācīties** īpašu atmiņas pantu no Bībeles
- **Uzzināt** kādu interesantu faktu no dabas
- **Papildināt** Zemes karti ar jaunām uzlīmēm
- **SPECBALVA** - dzīvnieku minifigūriņu komplekts tiem, kas konkursā piedalīsies visus 5 mēnešus

KAS TEV JĀDARA, LAI PIETEIKTOS?

1. Izvēlies tīru A4 papīra lapu baltā vai gaišā krāsā
2. Skaisti un glīti uzraksti norādīto Bībeles pantu (bērniem, kuriem nav rakstītprasmes, pantu raksta un bērnam priekšā lasa atbildīgā persona, kura piesaka bērnu konkursam)
3. Uzzīmē izvēlēto augu, dzīvnieku un/ vai citu dabas objektu no attiecīgās dabas teritorijas (tam jāatšķiras no dabas fakta, kas minēts žurnāla "Adventes Vēstis" Bērnu lappusītē)
4. Uzraksti uzzīmētā auga, dzīvnieka un/ vai cita dabas objekta nosaukumu
5. Uzraksti dabas teritorijas (kontinenta vai pasaules daļas) nosaukumu
6. Uzraksti savu vārdu un uzvārdu
7. Ieskenē darbu un, norādot vārdu, uzvārdu, draudzi/ pilsētu, sūti to uz **berni@adventisti.lv** **līdz 20. aprīlim.**

MEITENE, KAS RUNĀJA AR ZVAIGZNĒM

Austrālija tev droši vien asociējas ar ķenguriem, strausiem un okeānu. Šoreiz mans stāsts par Austrāliju tev atklās ko citu – dažas aizmirstas vēstures lappuses par Nekad Nekad Zemi un mazu aborigēnu meiteni Betu Betu, kura runāja ar zvaigznēm un atrada Jēzu. Vai esi gatavs aizraujošam piedzīvojumam?

Viss sākās pirms vairāk nekā 100 gadiem. 1902. gadā Austrālijas Ziemeļu teritoriju laukos, Elsija liellopu fermā, tālu prom no civilizācijas ieradās divi jauni, spēka pilni cilvēki – Anejs un Džīnija Ganni, lai šeit dzīvotu un strādātu, uzraudzītu lopus un vadītu saimniecību.

Skaistā daba, klusums un aborigēnu dzīves vērojumi iedvesmoja Džīniju uzrakstīt grāmatu par Nekad Nekad Zemi. Kādēļ Nekad Nekad Zeme? Kas tā īsti ir par vietu? Pirmo reizi šis nosaukums minēts 19. gadsimtā, un tas radās, lai raksturotu pilnībā no civilizācijas nogrieztos Austrālijas iekšzemes plašumus, savannas un tuksnešus, kas stiepjas līdz horizontam un pat vēl aiz tā. Neviena baltā cilvēka, nevienas ielas, mājas vai veikala. Te lielo koku ēnā, netālu no upes Gannas kundze pirmo reizi satika aborigēnu meitenīti Dolliju, kura kļuva par autobiogrāfiskās noveles "Mazā, melnā princese" galveno varoni princesi Betu Betu (*The Little Black Princess: A True Tale of Life in the Never-Never Land* by Jeannie Gunn (1905)).

Dollija piedzima 1894. gadā mangaraju cilts sievietei, kura no mazulītes uzreiz atteicās, jo tās āda bija gaišāka nekā citiem cilts bērniem. Meitenītes tēvs bija baltais cilvēks. Dolliju no drošas nāves izglāba viņas tante.

Bērnību Dollija pavadīja kopā ar savu aborigēnu cilti, klejojot no vietas un vietu, viņas dienas pagāja, palīdzot tantei sarūpēt ēdienu. Siltajos avotos viņas meklēja saldajiem kartupeļiem līdzīgus ēdamus sakneņus, vāca nektāru no ūdens lilijām, ķēra čūskas un mielojās ar krokodilu olām. Dollija kopā ar citiem bērniem spēlējās ūdenī, mācījās mangaraju dejas un vakaros pie ugunskura klausījās cilts vecajo stāstos par seniem laikiem.

Brīvība beidzās, kad Dollijai palika 8 gadi un tante viņu nosūtīja dzīvot un strādāt uz Elsiju ganību fermu. Dollija cerēja, ka tas nebūs uz visiem laikiem un ka drīz viņa atkal atgriezīsies pie savas cilts.

Tolaik lielu daļu Austrālijas baltie cilvēki nebija spējuši okupēt, jo dzīve un jebkāda veida nodarbošanās savannu un tuksnešu plašumos Austrālijas vidienē bija cietušas neveiksmi. Taču izrādījās, ka liellopu audzēšana ir piemērota šiem apvidiem. Ganību fermās strādāja aborigēnu sievietes un vīrieši, kas bija pieraduši pie karstuma un skarbajiem dzīves apstākļiem. Dollija pievienojās aborigēnu saimei, kas dzīvoja un strādāja Elsiju fermā. Drīz vien meitene iejutās jaunajā dzīvē, skumt nebija laika, jo darba bija pilnas rokas. Viņa slaucīja grīdas, laistīja dārzu, gatavoja ēdienu un visādi palīdzēja saimniecībā. Džīnija mēģināja Betu Betu piedabūt gulēt gultā, bet tas nebija iespējams. Mazā daudz labprātāk iekārtojās uz dēļu grīdas verandā kopā ar suni un katru vakaru lūkojās zvaigznēs, līdz aizmiga. Skatoties zvaigznēs, viņa izstāstīja savus noslēpumus un dienas notikumus. Gannas kundze mācīja meitenei lasīt un rakstīt, šūt apģērbu, viņa tai mācīja arī par Dievu. Džīnija lasīja mazajai Bībeles stāstus, un Beta Beta no agras bērnības iemīlēja Dievu.

Bet tad notika traģēdija. No malārijas nomira Anejs Ganns, Džīnijas vīrs, un Džīnijai bija jāatgriežas Melburnā. Džīnija ļoti vēlējās ņemt Dolliju līdzi uz Melburnu, tomēr saskaņā ar tā laika likumiem meitenei netika ļauts pamest Austrālijas Ziemeļu teritoriju. Meitene nonāca Dārvinas pilsētā pie saviem pirmajiem aizbildņiem – baltās ģimenes. Ģimene pret Dolliju izturējās slikti, meitenītei bija smagi jāstrādā, viņai nedeva piemērotas drēbes, un nereti viņa tika arī iekaustīta. Savas bēdas Dollija izstāstīja, guļot verandā uz grīdas un atkal skatoties zvaigznēs. Viņu mierināja doma, ka tās ir tās pašas mīļās, pazīstamās zvaigznes, ar kurām viņa sarunājās, kad dzīvoja kopā ar Gannas kundzi un jutās laimīga un mīlēta.

Kad Dollijas aizbildņu ģimene pārcēlās uz citu pilsētu, meitene nonāca pie Vorda kunga, kurš strādāja Dārvinas pilsētas pastā. Viņa sieva bija skolotāja. Vordu ģimene pret Dolliju izturējās ļoti jauki un pieņēma viņu kā pašu meitu. Viņai beidzot bija sava gultiņa, istaba un jaunas, skaistas drēbes. Jaunā ģimene aizveda Dolliju uz kristiešu draudzi, vecāko Dārvinas pilsētas draudzes namu, kurš pastāv kopš 1897. gada. Baznīca vēl arvien atrodas turpat – jau 129 gadus!

Šeit Dollija atkal dzirdēja Bībeles stāstus un mācījās par Jēzu. Viņa nolēma, ka grib par Jēzu un Bībeli uzzināt daudz, daudz vairāk. Bībele kļuva par viņas mīļāko grāmatu. Un arī jautājumu pēkšņi radās ļoti daudz: "Kas uzrakstīja Bībeli?", "Kur atrodas Dievs?", "Kurš izveidoja pasauli?", "Kādēļ Jēzum bija jāmirst, ja Viņš bija labs un negrēkoja?" Vordas kundze atvēra Bībeli un kopā ar Dolliju meklēja atbildes uz jautājumiem, cik labi vien prata. Dolliju ļoti iepriecināja Vordas kundzes teiktais, ka arī zvaigznes ir radījis Dievs. Vordas kundze kļuva par Dollijas otro mammu. Tomēr, pati būdama skolotāja, viņa uzskatīja, ka melno bērnu izglītošana nav nozīmīga, tādēļ Dollija nekad tā arī neiemācījās kārtīgi lasīt. Vēlu vakaros Dollija solīja savām zvaigznītēm, ka tad, ja viņai pašai kādreiz būs bērni, viņa parūpēsies, lai tie iegūtu labu izglītību.

Dollija turpināja dzīvot Vordu ģimenē un sirsnīgi saauga ar šiem jaukajiem kristiešiem. Taču tuvojās lielas pārmaiņas. Kad Dollija kļuva 15 gadus veca, Vorda kungam darba dēļ bija jāpārceļas uz Adelaidi, un tas pats likums, kurš aizliedza Džīnijai ņemt līdzi Dolliju uz Melburnu, tika piemērots arī šoreiz. Vordi nesaņēma valdības atļauju, un Dollija nedrīkstēja pārcelties uz Adelaidi.

Meitene nokļuva jau trešajā aizbildņu ģimenē. Piecpadsmit gadus veco melno pusaudžu meiteni jaunā ģimene uztvēra kā darbaspēku un ienākumu avotu. Viņu padarīja par

vergu un bieži sita. Šie bija Dollijas dzīves skumīgākie gadi.

Kad meitenei bija 17 gadi, ģimene nolēma no viņas atbrīvoties, pārdodot viņu par līgavu kādam vecam vīram. Saņēmusi visu drosmi, Dollija nolēma cīnīties un devās uz pilsētas domi meklēt kādu, kas spētu viņu aizstāvēt. Pārbiedētā un izmisusī meitene atrada aizstāvi, un aizbildņu ģimenei neatļāva Dolliju izprecināt, tomēr par šādu drosmīgu soli ģimene uz meiteni bija ļoti dusmīga, un dzīve kopā ar viņiem vairs nebija iespējama.

Dollija lūdza Dievu un nezināja, kurp bēgt. Visu šo laiku meitene bija uzcītīgi apmeklējusi baznīcu. Laimīgā kārtā Tindalla kundze no draudzes piedāvāja Dollijai pajumti un darbu. Visu šo laiku nevienam pat prātā neienāca, ka Dollija ir grāmatas varone Beta Beta no Austrālijā tik slavenās un lasītāju iemīļotās grāmatas "Mazā, melnā princese". Austrālijā šo grāmatu zināja visi, taču neviens nezināja, kas noticis ar mazo nabaga Dolliju.

Draudzē jaunā meitene satika angļu jaunekli Džo Bonsonu, tā bija mīlestība no pirmā acu skatiena. Viņi apprecējās 1918. gadā, un viņiem piedzima pieci bērni. Dollija izpildīja solījumu, kuru reiz bija izteikusi, skatoties zvaigžņotajās debesīs, un visi viņas bērni jau agri iemācījās lasīt un rakstīt un saņēma labu izglītību.

Dollija un Džo Bonsoni iemantoja mīlestību un cieņu vietējā draudzē, viņu vārdā Dārvinā ir nosaukta iela – Bonsonu terase. Viņi nodzīvoja brīnišķīgu, laimīgu, Dieva mīlestības piepildītu laulības dzīvi 40 gadu garumā, līdz pat Džo nāves dienai.

Savas dzīves laikā Dollija piedzīvoja bēdas, nežēlību un atstumtību, taču viņa piedzīvoja arī lielu mīlestību un prieku. Līdz 18 gadu vecumam Dollija piedzīvoja gan labāko, gan sliktāko, ko cilvēki cits citam var nodarīt. Pēc visa pārdzīvotā Dollijas izaicinājums bija izlemt, kāda vēlas kļūt viņa pati.

Jau bērnībā Dollija dzirdēja par Jēzu, un arī vēlāk, tumšākajos savas dzīves gados, viņa saglabāja ticību un turpināja apmeklēt draudzi, kas deva cerību un patvērumu. Dollija piedzīvoja, ka Dievs nekad nepamet Savus bērnus. Uz Dievu vienmēr var paļauties. Dievs mīl cilvēku, kuru negrib viņa vecāki, kurš īsti neprot lasīt, kurš ir jauktenis (Dollijas mamma bija melna, bet tēvs balts) un neiederas ne savā ciltī, ne balto cilvēku pasaulē.

Dzīves laikā Dollija vairākkārt redzēja sapni, kuru neprata izskaidrot, līdz kādu reizi viņa ieraudzīja gleznu, kur atainota Jēzus otrā atnākšana. Dollija pārsteigti iesaucās, ka ir šo ainu jau redzējusi savā sapnī. Viņa lūdza mācītāju izstāstīt visu, kas Bībelē par šo notikumu rakstīts. Mācītājs ar lielu prieku pārliecināja Dolliju par to, ka Dieva acīs mēs visi esam vienlīdzīgi, nav svarīga ādas krāsa, izglītība vai bagātība, svarīgas ir tikai mūsu attiecības ar Jēzu Kristu. Jo Jēzus ir teicis: "Jūsu sirdis lai nebīstas! Ticiet Dievam un ticiet Man! Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai Es jums sacītu, ka Es eju jums vietu sataisīt? Kad Es būšu aizgājis, Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie Sevis, lai arī jūs būtu tur, kur Es esmu."

Dollija aizgāja dusēt 95 gadu vecumā ar mieru sirdī un cerību, ka Jēzus drīz nāks un viņas skaistais ceļojums turpināsies.

Stāstu video versijā var vērot šeit:

JAUTĀJUMS

Ullas (9 gadi) jautājums:

"KĀ ĀDAMS VARĒJA DZEMDINĀT?"

ATBILDE

Sludinātāja Viļņa Latgaļa atbilde

Ko nozīmē vārds "dzemdināt" latviešu Bībeles valodā (īpaši vecākajos tulkojumos)? Tas nenozīmē tikai fizisko piedzimšanu, kā mēs to reizēm saprotam. Jaunākajā, revidētajā latviešu Bībeles tulkojumā (2024. g.) vārds "dzemdināja" ir tulkots "kļuva par tēvu".

Tomēr "dzemdināja" ir nedaudz plašāks un senāks jēdziens. Ko tas nozīmē Vecajā Derībā?

Ja rakstīts: "Ādams dzemdināja dēlu..." (piem., 1.Moz 5:3), tas nozīmē:

* radīja pēcnācēju,
* kļuva par tēvu,
* ieguva dēlu,
* bija klāt bērna piedzimšanā.

Tātad šis vārds Vecajā Derībā tiek lietots gan attiecībā uz tēvu, gan uz māti, gan uz ģimeni kopumā.

Kas teikts oriģinālvalodā?

Ebreju valodā "dzemdināt" (*yalad*) nozīmē:

* dzemdēt,
* laist pasaulē,
* radīt pēcnācēju.

Šis vārds simbolizē arī dzīvības nodošanu tālāk nākamajām paaudzēm, dzimtas turpinājumu un arī ticības jeb Derības turpinājumu ar Dievu, dzīvības devēju un uzturētāju.

Kopā ar Jēzu
Atverot Bībeli
Sākumskola
7–9 gadi
Izdevniecības "Patmos" jaunums!
Kopā ar Jēzu
Atverot Bībeli
Pirmsskola
4–6 gadi
A gads • 2. ceturksnis
Dievs ir ar mani